

Giới thiệu Oppa, Đừng Bỏ Em Mà!!!!!!

Oppa, Đừng Bỏ Em Mà!!!!!! là truyện teen đầu tay của mình, nếu có sai sót mong mọi người giúp đỡ ạ, cảm ơn! Và chúc mọi người đọc truyện vui vẻ.

Trong 1 ngôi nhà sang trọng, có 1 cô bé gương mặt xinh đẹp cỡ 6 tuổi đang khóc, nước mắt rơi lã nhã trên mặt cô bé ấy, cô thút thít khóc trong phòng của mik (đó là nó). Tại 1 căn phòng khác, có 1 cặp vợ chồng đang cãi nhau. Ông chồng vừa chửi vừa cầm đồ chơi vào người phụ nữ:

- Mày là cái gì mà dám ghen với cô ấy, sao mày tát cô ấy .
- Tui là vợ ông , ông đi ngoại tình mà còn ns vậy hả????
- tao sẽ cưới cô ấy, li dị vs mày, cô ấy trẻ trung hơn mày, tao chọn cô!!!!
- ông muốn làm gì thì làm, li dị thì li dị, tui không sợ, nhưng ông phải để con bé lại cho tui!!
- hừ, cũng được , tui không cần con gái, tui cần 1 đứa con trai cơ.

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Đừng Bỏ Em Mà!!!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Ba Oí, Đừng Bỏ Yuh Mà!!!!!!

Trong 1 ngôi nhà sang trọng, có 1 cô bé gương mặt xinh đẹp cỡ 6 tuổi đang khóc, nước mắt rơi lã nhã trên mặt cô bé ấy, cô thút thít khóc trong phòng của mik (đó là nó). Tại 1 căn phòng khác, có 1 cặp vợ chồng đang cãi nhau. Ông chồng vừa chửi vừa cầm đồ chơi vào người phụ nữ:

- Mày là cái gì mà dám ghen với cô ấy, sao mày tát cô ấy .
- Tui là vợ ông , ông đi ngoại tình mà còn ns vậy hả????
- tao sẽ cưới cô ấy, li dị vs mày, cô ấy trẻ trung hơn mày, tao chọn cô!!!!
- ông muốn làm gì thì làm, li dị thì li dị, tui không sợ, nhưng ông phải để con bé lại cho tui!!
- hừ, cũng được , tui không cần con gái, tui cần 1 đứa con trai cơ.

Nói rồi , hai người ra toà li dị. Đến tối về, người vợ vô phòng để dẫn cô bé đi, nhưng vừa vào phòng thì đã thấy máu chảy lênh láng, thì ra nó đã tự tử = con dao dưới nhà bếp, máu từ cô tay cứ chảy mãi chảy mãi, người vợ hét hoảng gọi xe cấp cứu, xe đưa nó và mẹ nó đến bệnh viện. Chữ CẤP CỨU màu đỏ cứ hiện lên, 30p sau, bác sĩ chạy ra nói :

- Cô bé có nhóm máu hiếm, hiện giờ bệnh viện đã hết máu đó, xin hỏi người nhà bệnh nhân có ai thuộc nhóm máu đó không ạ??? mời đi truyền máu gấp!!!!!!
- Để tôi . - mẹ nó nói

5p sau.....

bác sĩ nói :

- cô không cùng nhóm máu vs cô bé, hãy gọi cho người khác. nhanh lên

Bà thần thờ, rồi chợt nhớ ra, bà lấy chiếc iphone 5 gọi cho ai đó. Đầu dây bên kia bắt máy:

- alo, ai vậy ạ???? - một giọng nói trong trẻo của 1 cô bé vang lên
- cô là mẹ của yuh đây, rín oi, cô cần con giúp, con hãy chạy đến bệnh viện xx phòng cấp cứu nhanh nha!!!!!!

15p sau.....

Có 1 cô bé gương mặt như búp bê chạy lại phòng cấp cứu. Cô la to :

- Thưa cô con đến rồi ạ, có chuyện gì vậy cô???? - nhỏ ngây ngô hỏi
- Cô cần con truyền máu cho yuh, có gì cô giải thích sau.
- Vâng ạ !!!!!

Nói rồi nhỏ vô truyền máu, còn mẹ nó thì ngồi kể hết tất cả mọi chuyện cho mẹ nhỏ, mẹ nhỏ thông cảm cho mẹ con nó và cũng hiểu mọi chuyện vì mẹ nhỏ và mẹ nó là bạn thân và nó và nhỏ cũng vậy!!!!

10p sau.....

Nhỏ chạy ra hỏi:

- tại sao yuh lại phải truyền máu ả???
- Nó tự tử, cô nghĩ bây giờ nó cần con hơn bao giờ hết. Con đừng lo cho nó , nó sẽ không sao đâu.
- Vâng, con mong cậu ấy không sao, con sẽ cầu nguyện cho người bạn thân nhất của con.

Nhỏ đứng chấp tay và nhắm mắt lại và bắt đầu cầu nguyện. 2 tiếng sau.....

Các bác sĩ đi ra và nói với mọi người:

- Chúng tôi đã cố gắng.....

Chưa nói xong thì nhỏ và mẹ nó đã chạy lại, rìn cầm tay bác sĩ lay lay :

- Bác sĩ ơi, bạn ấy không có chết mà, bạn ấy qua khỏi mà đúng ko, đừng làm con sợ mà, huhu. - nhỏ khóc

Bác sĩ đang định nói tiếp thì mẹ nó đã nói:

- Bác sĩ ơi, con thì không sao đâu đúng không??? Hãy nói với tôi là nó còn sống đi, nó chỉ ngủ thôi đúng ko, nó không chết đúng ko???
- Cháu không sao đúng ko bác sĩ, đừng làm chúng tôi lo mà!!!!

Bác sĩ cắt ngang để khỏi bị tra tấn lỗ tai nữa:

- Tôi nói chưa xong mà, chúng tôi đã cố gắng hết sức và cô bé đã qua con nguy kịch.

Mọi người thờ phào nhẹ nhõm. Nhỏ vừa nghe xong thì chạy vội vào phòng thăm nó, gương mặt nó tái nhợt, mắt nhắm nghiền, nhỏ chạy lại ôm nó nói nhỏ:

- Cậu không sao rồi, làm tớ lo quá, huhu, cậu ko bỏ tớ nữa rồi, vui quá.

Nó từ từ mở mắt. Một tuần sau nó được xuất viện.

Từ ngày nó xuất viện, nó không còn là cô bé tính nghịch, hay cười nữa mà nó lại trở nên lạnh lùng ít nói, và hiếm thấy nụ cười trên môi, mẹ nó thì đi tìm việc làm để kiếm sống qua ngày, nó chuyển đến chỗ ở mới và ngay đó có 1 dòng sông xanh biếc, nó hay ra đó chơi lắm, gió thổi mát rượi, nó ngồi nhớ lại mọi chuyện rồi nước mắt lại rơi.....

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Đừng Bỏ Em Mãi!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Cuộc Sống Mới

10 năm sau.....Nó đã sống một cuộc sống thiếu bóng ba, nụ cười của nó bây giờ chỉ đếm được trên đầu ngón tay, nó hằng đêm vẫn cứ khóc, khóc đến khi mệt thì đi ngủ, còn nhỏ thì hằng ngày qua chơi với nó chỉ với hi vọng là nó cười nhiều hơn.

Tại trung tâm mua sắm..

Có 2 cô gái bước xuống từ 1 chiếc xe hơi đời mới, đó là nó và nhỏ, nó hôm nay mặc một cái đầm ren đuôi cá, tóc xoã ra cột nửa đầu xéo qua 1 bên, nó mang giày búp bê và đánh chút son trông không khác gì công chúa. Còn nhỏ thì mặc 1 cái đầm ren có dây ruy băng cột ở giữa, mái tóc xoã tự nhiên, mái ngố hôm nay chải thành mái xéo để lộ gương mặt búp bê rất dễ thương. Nó và nhỏ bước vào làm tâm điểm của sự chú ý, con trai thì chảy máu mũi. Có tiếng bàn tán.

- Nhỏ tóc xoắn nhìn như công chúa ấy, dễ thương quá tui bấy, ước gì tui được làm bạn trai của nhỏ.
- Tui thì thích nhỏ để mái xéo cơ, nhìn cute quá trời quá đất lun, ước gì nhỏ chọn tui làm bạn trai.
- trời ơi, mấy nhỏ đó xấu như ma không đẹp = một góc của tui mik .- một đứa con gái mặt đầy son phấn nói (mấy chị ơi leo xuống giùm em, gớm quá)
- đúng rồi, 2 nhỏ đó sao = tui mik, tui mik là đẹp nhất rồi....

Và còn những lời bàn tán khác, tui nó không thèm quan tâm cứ bước đi làm bao chàng trai ngất ngây. Bỗng, tiếng đt reo, nhỏ lấy đt và nghe.

- alo, mẹ gọi con có gì ko ả???
- ả, mẹ đã chọn trường cho 2 đứa rồi, là trường Star!!!! 1 tuần nữa nhập học á, lớp 2 đứa là lớp chọn 10A1 nha.
- vâng ả!!!!!!

Nhỏ quay sang nói vs nó:

- yuh, mai tui mik phải đi học rồi kia, trường Star lớp 10A1. H đi chọn đồ đi học đi!!!!

-uk - nó lạnh lùng

Tụi nó đi vào chỗ bán đầm. Nó chọn cái đầm xếp li dài đến gối còn nhỏ thì chọn đầm chữ A dài đến gối. Tụi nó đến chỗ bán giày, nó chọn giày búp bê màu đỏ còn nhỏ thì chọn giày cao gót (trời, chị này đi học mà mang giày cao gót). Tụi nó đi đến quán kem chọn 2 li kem vani , ngồi bàn gần cửa sổ, đi đến đâu người ta cũng nhìn hết . Nó ngồi quay mặt ra cửa sổ nhìn cảnh đẹp , còn nhỏ cứ lấy cái iphone chụp lên nó và selfie cho cả hai, nhỏ bỗng kêu nó và nó quay qua, " tách" tiếng điện thoại vang lên, vậy là nhỏ đã có 4 tấm của nó, cute lắm cơ, nhỏ liền post lên facebook trước khi nghe nó chửi, mặt nó thì vẫn cứ ngơ ngác, 5p sau định hình lại thì

- Sao cậu dám lừa tở, đáng ghét, xoá ngay cho tở!!!! - nó la toáng lên

- no no , tở hk muốn xoá, với lại tở cũng post lên facebook rồi, hehe!!! - nhỏ cố bảo toàn cái điện thoại của mik

Sau một hồi, nó cũng kiệt sức và ngồi ăn kem tiếp. Nhỏ khoe:

- Cậu nhìn đi, quá trời lượt like nè!!!!

- hk quan tâm!!!! - nhỏ lạnh lùng

- thôi mà, đừng giận tở nữa, tở bao cậu chiều kem chịu hk???

- Ok, cậu hứa đó, cô ới cho con thêm 5 li kem đủ loại ạ!!!!!! - nghe đến kem mắt nó sáng rực lên, nờ 1 nụ cười hiểm thấy để lộ chiếc răng khểnh làm mọi người chảy máu mũi.....

Mọi người ko thể cưỡng lại trước vẻ đáng yêu của nó, thì ra nó thích ăn kem!!!!!! (tác giả chắc bữa nào cũng phải dụ nó quá) . Nó say mê với 5 li kem ăn mà miệng dính kem tùm lùm, nhân khoảnh khắc này, nhỏ chụp lại mà ko cho nó bt (thì ra chị này thích đim hàng người khác) , ăn xong tụi nó ra về . Nhỏ đưa nó về tận nhà và chúc nó ngủ ngon, nó cũng chúc lại nhỏ. Nó chạy vô nhà chào mẹ rồi thay đồ, làm vsen rồi đi ngủ.....

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Đừng Bỏ Em Mãi!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Tình Cờ Gặp Nhau

Sáng hôm sau , nó dậy rất sớm , làm vsen rồi thay bộ đầm , nó hôm nay xoá tóc và cột nửa đầu xéo nhìn cute lắm. Nó chào mẹ rồi đi bộ đến nhà nhỏ bạn thân. Vừa thấy nó, vệ sĩ đã nhanh nhẹn cúi chào: - dạ chào tiểu thư buổi sáng ạ!!!!

- cảm ơn, cho hỏi nhỏ dậy chưa ạ??

- thưa tiểu thư, nhị tiểu thư chưa dậy ạ!!!

Nó nghĩ thầm " nhỏ này hôm nay đi học mà cũng ngủ nướng , đợi đó". Nó lên đến phòng nhỏ thì thấy chị giúp việc đang cố gọi nó dậy, nó lại ns vs chị là để nó gọi nhỏ dậy, chị giúp việc ko ngăn ngại chào nó rồi bước xuống nhà chuẩn bị đồ ăn sáng. Bỗng " rầm " , nó dùng chân đá mạnh cánh cửa, cửa mở , bước vào trong căn phòng màu trắng như công chúa, trên chiếc giường rộng, có 1 cô gái đang ngủ say mê, nó hết to:

- MỜI TIỂU THƯ DẬY Ạ!!!!

- chị Thanh cho em ngủ thêm 5p đi .(tên chị giúp việc nhà nhỏ)

- Cậu dậy ngay cho tở, hôm nay đi học mà vậy hả, tở cho cậu ăn dưa hấu bây h!!!!

Nghe đến dưa hấu, nhỏ bật dậy chạy nhanh vào làm vsen, từ nhỏ Rin đã ghét ăn dưa hấu, nghe đến từ đó thì nhỏ chỉ muốn ới hết, 5p sau nhỏ đã có mặt với bộ đồ tươm tất (siêu nhân hà trời) , xuống nhà ăn sáng xong nhỏ đi cùng nó đến trường. Vừa bước chân đến, bọn nó đã thấy 1 đám đông:

- Anh Hoàng đẹp trai quá đi, em yêu anh,.....

- Anh Sơn ới làm bạn trai em nha, anh đẹp trai quá.....

Và còn rất nhiều tiếng nói khác, tụi nó không quan tâm đi thẳng đến phòng hiệu trưởng, nhận lớp xong, tụi nó đi tìm lớp, vừa đến nơi tụi nó đã thấy cô giáo chủ nhiệm đứng đó, kêu tụi nó đợi chút xíu, cô bước vào lớp, trời ơi, cái lớp chuyên j mà quây thấy sợ, người thì nhảy lên bàn, người thì vẽ trên bảng, người thì ngồi tám,..... Đến khi lớp trưởng kêu mới chịu im, cô bắt đầu nói:

- hôm nay lớp ta sẽ có học sinh mới, các em vào đi!!!!

Cả lớp nhao nhao lên

- mong là anh nào đẹp trai!!!

- mê trai quá bà nội!!!

- ủa tui con gái ko mê trai ko lẽ mê gái!!!!

- mog là cô nàng nào đẹp , dễ thương

- mong là em nào cute xú

Vân vân và mây mây những lời bàn tán khác, bọn nó bước vào, cả lớp bỗng im thin thít. Bọn nó bắt đầu giới thiệu:

- Mik tên là Thềm Hoàng Ánh Vy, cứ gọi mik là rin hay yurin cũng đc!!!! - nói xog nhỏ nở nụ cười làm con trai ngất ngây

- Phan Hoàng Yến Phurong , cứ gọi là yuyu hay yuh !!!! - nó nói lạnh lùng, mặt không chút biểu cảm

- Tụi tớ nhận được học bổng của trường, mong các bạn giúp đỡ!!!!

Cả lớp nhao nhao lên:

- Mấy nhỏ đó xinh quá tụi bây nhưng tớ thấy nhỏ tóc xoắn lạnh lùng quá!!!!

- Nhỏ tóc xoắn nhìn chán quá tụi bây!!!!

- Thi ra là nhận được học bổng, chỉ là tụi nhà nghèo thôi!!!!

- Mới vô trường mà bày đặt chán, phải dạy cho tụi nó bài học mới được!!!!

Và còn nhiều lời bàn tán khác nữa. Cô giáo cắt ngang cuộc trò chuyện của lớp:

- Thưa cô em chọn bàn cạnh cửa sổ ả!!! - nó nói lạnh

- Còn em thì ngồi kế bạn ấy ả!!!! - nhỏ vừa nói vừa cười tinh nghịch

- Được thôi!!!!

- Mấy nhỏ đó là ai mà dám ngồi cạnh hotboy lớp mik chứ!!!!

- Đúng đó.

Tụi nó không thèm để ý nằm ngủ hay nghe nhạc (bật mí là bọn nó đã có bằng đại học rồi nhưng đi học để chơi chứ ở nhà quậy quá ko ai chịu nổi) , tụi nó không để ý là đã có 1 người ngồi kế nhỏ. H ra chơi.....

- Yuh, đi ăn thôi!!!!

- Ok!!!!

Nó và nhỏ đi xuống cantin ngồi vào cái bàn gần cửa sổ, có tiếng xì xầm xung quanh...

- tụi nó hình như là hs mới nên ko bt!!!

- Đúng rồi, chỗ đó là cho hotboy no.3 của trường á

Vân vân những lời nói khác!!! Bỗng...

- Này hai cô kia, mới chuyển đến nên không biết chỗ này của tôi hả??? - giọng nam vang lên

Tụi nó giả vờ ko nghe.

- Nè hai cô kia, bị điếc hả???

- Ủa , anh đang nói tụi tôi hả, tụi tôi có tên có tuổi, này h ko bt anh gọi, cứ tưởng anh bị tự kỉ!!!!

Cả trường cười ầm lên còn tên con trai thì giận lắm. Bỗng nhỏ ngược mặt lên nhìn tên con trai đó, nhỏ la toáng lên:

- CHỒNG YÊU ẮK!!!!!!!!!!!!!! NHỚ CHỒNG QUÁ ĐI!!!! - rồi nhỏ nhảy lên ôm chầm tên con trai đó

Cả trường ngạc nhiên cứ tưởng nó chán và đang cưa tên đó, nhưng tên đó đáp lại:

- Vợ ắc, định quên chồng hả??? Ko nhận ra chồng lun cơ á, chồng nhận ra vợ lâu rồi, sáng nay á, mà chồng ngồi kế vợ trên lớp nè!!!! (đó là Cường của chúng ta, tác giả sẽ gọi = anh nha)

- Đâu có đâu, cứ tưởng thằng nào muốn cưa vợ nên vợ mới vậy thôi, chồng là nhất rồi!!!

- khụ khụ, ko phải chỉ có 2 người ở đây đâu nha!!!! - nó trêu 2 người đó

- Yuh, em vẫn thik đá đều người khác nhì, ko thay đổi tí nào, càng ngày càng lạnh!!!

Nhỏ và anh buông nhau ra mặt đỏ quá trời lun, cả trường được 1 phen ngạc nhiên, anh cầm tay nhỏ giờ lên cao và nói:

- Chắc mọi người cũng biết tôi đã đính hôn, và đây là vợ của tôi! - anh vừa nói vừa cười

- tiếc quá, 1 em đã có chủ.....

Vô số những lời bàn tán, nhỏ đỏ mặt. Kể từ giây phút đó, nhỏ và anh cứ quấn quýt đến h ra về. Ra về.....

Nó đi bộ về còn nhỏ thì đã có anh chờ về nhà, anh chúc nhỏ ngủ ngon rồi hôn một cái lên trán nhỏ. Nhỏ hạnh phúc lắm...

Hết chương 3, mọi người cho tác giả những lời nhận xét của các bạn để tác giả chỉnh sửa và có năng lực viết tiếp ạ!!!! Cảm ơn !!!!!

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Dừng Bỏ Em Mãi!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Nè, Tên Kia, Sao Chọc Ta Hoài Vậ ???

Sáng hôm sau, nó đến trường, trường nó thì ăn ngoài vs ăn trong trường, nó nằm trong số những người ăn trong trường. 5 tiết học trôi qua....

- ê yuh, đi ăn với tớ!!!

- OK!!!

Nó và nhỏ đc sắp xếp ngồi gần cái cột, 1 bàn gồm 4 người, nó đang ăn thì có 1 anh đẹp trai đi xuống, nhỏ reo lên :

- ê, trai đẹp kia yuh!!!!

- Cậu dám khen trai lạ, tớ nói vs cường!!!! - nói xog, nó la lên - cường ơi, vk cậu khen trai kia!!!

- Đâu đâu, vk tớ khen thằng nào, chỉ tớ, tớ sẽ làm cho thằng đó hết đẹp trai!!!

- Đâu có j đâu chồng, nó nói xạo á, chồng ăn tiếp đi !!!! - nhỏ nói vs cường

Cường đi về chỗ ngồi ăn tiếp, nó định hét lên thì bị nhỏ nhét cả đồng com vào miệng, khỏi nói nữa và nó đã bị mắc nghẹn.

- khụ khụ, cậu ketchup, khụ khụ !!!!! (tạm dịch là : cậu chết đi)

- Bối người ta, có người sắp chết!!!- nhỏ kêu

và nó đã bị tay của 1 người nào đó đánh vào lưng, nó phun đồ ăn ra hết, nó quay lại xem thù phạm là ai thì thấy 1 cô bé rất cute (đó là cô), cô nói :

- xin lỗi cậu, tại tớ thấy cậu bị mắc nghẹn nên mới làm vậy, cho tớ xin lỗi..... - cô ríu rít xin lỗi

- ko sao, cảm ơn đã giúp tớ!!!! - nó định quay lại chửi ai đã đánh nó nhưng khi nhìn mặt cô nó lại không làm được, nó nở nụ cười, nụ cười hiếm có của nó làm bao người ngất ngây.

- vậy thì làm quen nha!!! - nhỏ tính nghịch đưa tay ra chào hỏi

- OK, mik tên là Nguyễn Trần Phương Linh, lớp 10A1, cứ gọi mik là na hay yuna cũng được.

- ok, vậy tại mik chung 1 lớp rồi, chắc tại tại mik ngủ nên ko để ý, mik tên là thêm hoàng ánh vy, cứ gọi rín hay yurin cũng được!!! - nhỏ nói

- yuh, hay yuyu cũng đc, tên là Phan Hoàng Yến Phương!!! - nó lạnh lùng

- ủa, cậu lun lạnh lùng như vậy hả??

nó im lặng, nhỏ cũng vậy, cô hiểu nên ko hỏi nữa, từ đó 3 đứa luôn bên nhau. Máy bạn có thắc mắc về anh chàng đẹp trai đó ko, thân phận thì sẽ tiết lộ sau, mà lúc nhỏ la lên anh đẹp trai nhưng anh ko nghe thấy nên quay về chỗ ngồi, chỗ của anh đối diện nó.... Ra về....

- good bye teacher, see you again!!!

Trường bọn nó thì sáng học chương trình việt, chiều học chương trình quốc tế, sau câu nói ấy, trường rất đông, nó , nhỏ và cô phải chen lấn lăm lăm mới xuống được sảnh, vừa đến nơi, bọn nó nghe âm thanh rất lớn, cô thì ngày nào cũng nghe nên quen rồi, còn nó và nhỏ vẫn thắc mắc:

- Có chuyện j vậy ??? - nó và nhỏ đồng thanh

- Thì mấy người đó chơi bị lác, mấy cậu muốn xem hk???

- ok

- ok

Bọn nó đi lại gần bảng bị lác, no khoe móc khóa mới, bỗng có giọng nói nhái lại giọng nó :

- Đẹp ko ??? - tên đó nhái

- Nè anh kia, sao nhái em ???

Cả đám đc 1 trận cười rất vui, nó thì rất bức, từ đó nó đã có đối thủ..... Nó vừa đi vừa dậm chân muốn banh đất, cuối cùng cũng về nhà, nó làm vsen rồi lao lên giường, cảm gổ đập vào tường xả giận, mệt quá ngủ lúc nào ko hay. Vậy là ngày hôm nay đã khép lại.

Chương này ko hay lắm, tác giả xin lời bình!!!! ^^

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Dừng Bỏ Em Mâ!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Ngày Nào Cũng Vậy Nhưng Hôm Nay Là Ngày Hoàn Toàn Khác !!!!

Kể từ hôm đó, ngày nào tên đó cũng chọc nó, cứ đi theo nhái nó, còn nó thì đánh đấm lun, hôm nay nhỏ vs cô nói với nó: - Yuh nè, sao anh đó chọc cậu hoài vậy??? - đồng thanh

- Không biết nữa!!! - nó đang tức

Thấy nó vậy, nhỏ và cô cũng im luôn, lúc ra về....

Bọn nó ra bàn bi lắc, sao hôm nay có gì là lạ, nó nhìn xung quanh và dừng lại ở chỗ anh đẹp trai mà mấy bữa nhỏ nói (đó là hấn), nó có suy nghĩ là " con trai gì mà tóc dài, da trắng, cười cute, áo thì bỏ ra ngoài quần, đúng là không phải thanh niên nghiêm túc, haizz". Tối về nó mở facebook lên, nó cũng muốn kết bạn với anh hồi chiều để hiểu rõ ảnh vì nó không muốn đánh giá người ta qua vẻ bề ngoài, nó nhờ 1 chị cho nick ảnh, chị ấy học chung lớp, chị ấy hiểu lắm là nó thích ảnh, haizz, cuối cùng cũng tìm ra nick ảnh, nó cứ do dự ko kết bạn, cuối cùng cũng kết bạn, mà hình như ảnh từ chối lời mời của nó, nó có chút buồn, nhưng tự nhiên cỡ 1h ảnh kết bạn với nó, nó vui lắm cơ, mà nó cũng chẳng hiểu sao mịk vui nữa. Sáng hôm sau nó đi học rồi về nhà, liền mở facebook ra, thấy nick ảnh sáng, nó ib làm quen, ảnh xem mà ko trả lời, nó ức chế muốn đập cả máy . Dưới đây là tin nhắn của nó vs ảnh :

Nó: chào anh, làm quen nha !!!

Hấn : (xem ko trả lời)

Nó: anh ko muốn làm quen thì thôi!!!

Hấn: ơ, anh xin lỗi, nãy giờ anh mới mở máy mà, xin lỗi nha!!!

Nó: vậy làm quen nha.

Hấn: ok

Nó và hấn nhắn tin một hồi tự nhiên nó nói:

Nó: làm anh kết nghĩa của em nha (sao giống cầu hôn vậy trời) !!!!

Hấn: uk, sao cũng được!!!

Nó: vậy là đồng ý nhá, vậy giờ em gọi anh là oppa hay onii-chan đây???

Hấn: ko biết!!!!

Nó : haizz, vậy em sẽ gọi oppa nhá!!!

Hấn: sao cũng được!!!!

Từ tối hôm đó, nó bắt đầu hiểu oppa hơn, nó và hấn cũng thân nhau hơn nhưng khi ở trường cứ như người lạ, nó cũng hơi buồn!!! Có lần nó hỏi ở trường mà oppa nhìn nó ko trả lời làm nó muốn đập nát bàn bi lắc, cũng có lần nó bị anh Hoàng chọc mà oppa cười với nó, nó hạnh phúc lắm, nụ cười mà nó luôn muốn dành cho nó, suốt đêm đó nó ngủ ko được, nó chia sẻ mọi thứ cho nhỏ, ở trường mặc dù hấn ko nói chuyện với nó nhưng hấn luôn nhìn nó, để nhìn nhau lắm vì 2 đứa ngồi đối diện nhau giờ ăn trưa còn giờ học thì không chung lâu, mỗi lần hấn nhìn nó thì mặt nó đỏ ửng lên, tim đập loạn xạ, đang ăn thì bị sặc nữa, nó không hiểu tại sao mình lại như vậy, ko lẽ nó rung động vì hấn rồi, nhưng ý nghĩ đó chỉ thoáng qua trong đầu nó!!!! Hằng ngày nó vẫn nhìn lên hấn, có lần bị hấn phát hiện, mặt nó liền đỏ lên, nó kê cho nhỏ thì nhỏ nói nó yêu hấn rồi, nhưng nó không tin. Nó từ đó ngày nào cũng chat với hấn, vui lắm cơ, cái tính lém lỉnh của hấn làm cho nó vui lắm, nó chat với hấn mà cứ cười mãi thôi, những icon của hấn làm nó vui, vui lắm. Ở trường chỉ cần nhìn nụ cười của hấn thì tìm nó lại lỗi nhip!!! Hay là nhỏ nói thật???

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Dừng Bỏ Em Mâ!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 6: Tình Cờ Nói Chuyện Và Từ Đó Là Đối Thủ

Hôm sau, nó đi học sớm và xuống phòng ăn ngồi chờ bóng hình ai đó. Nó ăn gần hết người đó mới đến, nó ăn chậm lại đợi oppa ngồi xuống ăn, ngấm mồi mà chẳng để ý, vì oppa nó đến trễ nên phải xếp hàng dài ơi là dài, nó vs đám bạn nói :

- Tội cho những ai mới xuống, kaka... - nhỏ khúc khích cười

- Kaka, đứng rồi, cho xếp hàng đi em lun - cô cười lớn

- Đứng rồi, tội nghiệp thật, ko biết khi nào mới lấy được đồ ăn, hehe!!! - nó cười nhẹ nhưng đủ làm người ta ngất ngây , ngoài mặt thì nói vậy thôi chứ trong đầu thì nó lại nghĩ : " tội oppa quá đi, ước gì mik có thể xếp hàng giùm oppa nhưng mik đâu có ngu). 15p sau oppa nó mới lấy đc đồ ăn, oppa nó ngồi xuống, chưa kịp ăn thì chuông reo vô lớp, số nhỏ, tụi nó nói lớn :

- Tội nghiệp kinh khủng khiếp, kaka!!!- đồng thanh

Sau khi đi cắt chén đĩa, nó đi ra thì thấy oppa ngáp, mặt bần ngủ, mắt như gấu trúc, mắt kính chưa đeo, nó đứng cười sặc sụa, người ta đi qua tưởng nó bị điên, rồi nó cũng lên lớp để bắt đầu tiết 1. 3 tiết học trôi qua...

- Yuh nè, tập diễn thôi . - có bạn kêu nó

- ok cậu. - nó tl

Lớp nó chia thành 2 nhóm để chuẩn bị cho vở kịch trong tiết ngữ văn. Nhóm nó diễn vở kịch " Sơn tinh thủy tinh " còn nhóm còn lại diễn " Sọ dừa " . Nó được phân vai làm Mị Nương, còn Đạt làm Sơn Tinh, gương mặt cũng cute, một bạn làm Thủy tinh, học cũng giỏi. Diễn xong thì chuông reo, lớp nó chuẩn bị học 2 tiết cuối rồi đi ăn trưa. H ăn trưa, nó cứ ngồi nhìn oppa, cái miệng oppa lúc ăn thì ngậm cả đồng đồ ăn ở 2 bên má, nó ngồi nhìn mà cười quá trời, có khi oppa còn cười lên, đồ ăn văng tùm lùm, mắt vệ sinh (ông này coi bộ đẹp trai mà ở dơ quá , kaka). Nó ăn xong rồi lên lầu ngủ, trưa nay nó mơ về 1 giấc mơ rất đẹp. Học 3 tiết buổi chiều xong thì nó lại đứng ở bàn bị lắc, đang đứng thì có anh kia ngồi gác chân lên bàn. Nó mới nói: - Anh ngồi tưởng đẹp quá hà!!!

- Cám ơn em - tên đó trả lời

Kể từ ngày đó, khi gặp tên đó thì nó toàn đá đều, tên đó cũng chọc lại nó, đi ngang qua nó mà cố tình đẩy nó qua , còn tên Hoàng thì thấy nó thì gạt chân. Số nó nhỏ quá, bị 2 thằng con trai ăn hiếp. Ngày nào cũng vậy, cái tên nó mới quen cũng đi qua đây nó rồi nói:

- Đi đụng người ta mà ko biết xin lỗi hà em!!!! - cái mặt tên đó cứ chảnh chảnh lên, nhìn ức chế lắm

- Em đụng anh hồi nào, là anh đụng em nha !!!! - Nó đứng đó hét lên, rồi đẩy lại tên đó

Cô và nhỏ chỉ biết đứng cười mà ko giúp nó, lâu lâu nó cũng hận 2 nhỏ bạn thân, thấy bị nạn mà không cứu, nó thề là có cơ hội nó sẽ trả thù. Tối nào nó cũng chat với hần, đều đặn mỗi ngày, lâu lâu nó hỏi bài hần, hần cũng vui vẻ trả lời lại, từ từ nó cũng hiểu hần hơn, thật ra hần rất thông minh và hoà đồng nhưng người ngoài nhìn vô không biết đấy thôi. Có lần nó không biết làm 1 bài toán, nó hỏi hần, hần chụp kết quả và cách làm cho nó chứ ko chỉ như thường ngày nữa, không hiểu tại sao nó lại mún lưu chữ viết của hần vô dt, ko hiểu sao lúc đó nó lại làm như vậy. Chắc nó thích hần thật rồi, từng ngày trôi qua nó lại xác định rõ hơn tình cảm nó dành cho hần, lúc đầu nó xem hần như người bạn, còn bây h đã nâng cao hơn là anh hai rồi, nó thích nhất là gọi hần là anh hai hay oppa và được hần nhìn và cười mỗi ngày, nó thích nhất là được ngắm hần....

Chap hôm nay hơi ngắn, tại tác giả bận quá, tác giả sẽ bù chương cho. Cho tác giả xin lời bình.

- Phạm Tiến Đạt (Danny) : Người mà đảm nhận vai Sơn Tinh, học chung lớp với nó, lùn hơn nó chút xíu, da trắng, cũng đẹp trai, học giỏi, hiện tại là lớp trưởng, là bạn trai tin đồn của nó, cả lớp đồn là tên này yêu đơn phương nó nhưng nó không tin, nhà giàu , là con thứ 5, thay bộ như thay áo, hay chọc nó.

- Mai Hoàng Khôi (anh lùn lùn) : Người hay đẩy nó, lùn hơn nó, lớn hơn nó 1 tuổi, học cũng giỏi, đầu óc đen tối, cũng đẹp trai, có 1 cái răng khểnh, khi cười cũng dễ thương, bị nó nói là giới tính thứ 3, hay chọc nó, chơi vs oppa và anh Hoàng (hèn j tính cách giống nhau) , học cũng giỏi, ngày nào cũng bị nó đá đều vài câu, hay bị nó chọc phá.

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Đừng Bỏ Em Mãi!!!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Bị Nói Trúng Tim Đen

Nó nổi ngày sau khi đi học về liền lên facebook đợi hần onl rồi chat với hần. Cho đến 1 ngày.. - Oppa..

- Oppa, oppa

Sau khi đi ăn trưa xong nó lên rửa tay, đi ngang bàn bị lắc thì nghe người ta hét lên "oppa" , nó thấy lạ lắm, nó không biết người ta gọi ai. Giờ ra về...

- Oppa, oppa.....

- Oppa cổ lên, oppa cổ lên

- Cố lên, cố lên

Nó đang đứng ở bàn bị lắt mà lớp nó chơi thì nghe 1 âm thanh hỗn độn, nhìn qua bàn bị lắt bên cạnh thì thấy mọi người đang đứng xung quanh oppa của nó, giờ thì nó biết là mọi người gọi ai rồi. H ần trưa ngày nào nó cũng nghe người ta gọi oppa của nó, nó thấy khó chịu lắm, mỗi lần nghe như vậy, ngay từ khi bước chân lên bậc thang đầu tiên, nó đã đậm thật mạnh, tưởng như cầu thang bị sập rồi. Mà nó không hiểu tại sao mấy người đó chờ nó đi qua mới kêu oppa, kì lạ, có nhiều lần nó cũng nghĩ nó chỉ ảo tưởng thôi, nhưng mọi chuyện càng ngày càng rõ rệt. Rồi đến 1 ngày, nó đang lìm lìm thì chị nằm kế bên lay lay nó dậy.

- Em biết chuyện gì chưa ??? - chị đó hỏi

- Chuyện gì vậy chị??? - nó nói giọng buồn ngủ

- Vậy em chưa biết hả, lớp chị đang có phong trào gọi anh Sơn là Oppa.

- Thì ra là vậy. - nó buồn bã trả lời

Sau cuộc trò chuyện đó, nó tỉnh hẳn, nằm suy nghĩ tại sao lại có phong trào đó. Tối về, nó mở máy ngồi chờ nick oppa onl, cuối cùng oppa cũng onl. Nó bắt chuyện.

Nó : chào buổi tối oppa.

Hần : chào buổi tối.

Nó :)

Hần : mà nè, em đừng gọi anh là oppa nữa, lớp anh hình như toàn gay với less ko à, ai cũng gọi anh là oppa, em đừng gọi nữa nha, ghê lắm !!!

Nó gửi cho hần icon mặt cười, nó ngồi cười , nó định hỏi oppa nó chuyện đó nhưng chưa hỏi mà oppa tự khai rồi. Nó vui và hạnh phúc khi ngày nào hần cũng nói chuyện với nó.

Nó : oppa, chỉ bài cho em!!!

Hần : (icon giận dữ)

Nó : Chết, em quên, tại em quen gọi vậy rồi, xin lỗi anh!!!

Hần : uk

Nó : Vậy chỉ bài cho em nha!!!

Hần : bài nào???

Nó : Toán.

Hần và nó cứ ngồi nói chuyện như thế, thật ra nó cũng có thể gọi anh, chỉ có điều là ko quen thôi, nó cố tình gọi oppa cho hần như thế đấy, vì những lúc đó, nó với hần chat mà cứ cười mãi. Bỗng ...

Nó : Thi khảo sát chất lượng đầu năm anh được bao nhiêu điểm???

Hần : Thi khảo sát nào, năm ngoái hay năm nay???

Nó : Mới thi nè.

Hần : 7 điểm hết, tại anh ghi sai đề.

Nó : uk

Hần : Còn em???

Nó : Điểm em nói ra quê lắm

Hần : Em ko nói cũng được.

Nó : dạ môn anh 9,8. Môn toán 8,8

Hần : Quê dữ hen??? Haizz

Nó : Còn môn văn quê nhất.

Hần : tiếp đi.

Nó : 7 , em buồn môn văn sáng đến giờ.

Hần : bình thường mà.

Nó : Vậy mà bình thường á, em chưa bao giờ điểm thấp như vậy.

Hần : em mới chuyển vào nên chưa quen thôi, chứ điểm 7 là bình thường, từ từ em cũng sẽ quen.

Nó : uk

Hắn: mà em là học sinh mới hả???

Nó: giờ anh mới biết á???

Hắn : uk

Nó: trể rồi, oppa ngủ đi, anh ngủ ngon mơ siêu đẹp lun, mai ik học vui vẻ, em chạy trước, ^^

Hắn : ơ, em cũng ngủ ngon.

Nó : cảm ơn oppa.

Rồi nó off, tối hôm đó nó ngủ rất ngon, nó mơ thấy nó và hắn đang cầm tay nhau đi chơi, hắn còn nhéo má nó nữa, hạnh phúc cực kì lun, nó đang mơ đến khúc hay thì trời sáng, nó dậy , làm vsen rồi đến trường. 1 ngày nữa lại trôi qua. Giờ ra chơi...

- Mày thấy nhò đó không, nó thích thằng Sơn đó!!! - anh Hoàng chỉ nó

- Ồ, thiệt hả???

- Đúng rồi, nó nhấn tin cái gì mà oppa, em cũng đang bệnh nè!!!! Đừng hk nhóc??? - cậu vừa nói vừa chỉ nó

- Em hk có thik anh Sơn nha!!!! - nó chu mỏ lên cãi

- Đúng rồi còn gì nữa, anh biết hết rồi. - cậu chọc nó

Mặt nó đỏ như chưa từng được đỏ, nó chạy vô thang máy. H ăn trưa...

Nó đang đợi thang máy thì cậu đi qua la lên :

- Sơn ơi, oppa...

Mặt nó đỏ lên, nó hết đường cãi rồi. Thang máy đã tới, cửa mở ra thì nó ngỡ ngàng định la lên...

Chương này như thế nào ạ??? Diễn biến sau sự ngỡ ngàng của nó sẽ được tiết lộ ở chương sau, tác giả xin lời bình ạ!!!! ^^

Cám ơn mấy bạn đã đọc trong những ngày qua ạ!!!!

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Đừng Bỏ Em Mãi!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Cuối Cùng Cũng Được Hắn Quan Tâm Một Chút!!!

Nó mở mắt to hết cỡ để xem coi nó có nhìn nhầm hay không, nó ngỡ ngàng lắm, nhưng không, nó không nhìn nhầm, đúng là hắn, hắn đang ở trong thang máy, mặt nó đã đỏ nay càng đỏ hơn, hắn nhìn chằm chằm nó, mặt cũng đỏ. Nó bước vào thang máy, nó đứng xa hắn ra, nhưng không hiểu sao một lúc sau nó và hắn lại đứng gần nhau, nó ngại lắm. Thang máy không hiểu sao lại đi lên mà không đi xuống cho nó ăn, chắc do duyên số, thang máy mỗi lúc càng đông, nó càng đứng gần hắn, hai đứa đứng sát vô nhau, mặt nó đỏ như gấc, nó cúi đầu xuống, đã mấy lần thang máy đông quá, nó té hắn vào người hắn, có mấy lần hắn đỡ nó cho khỏi té. Thang máy dừng ở lầu 1, dòng chữ overload xuất hiện, nó chen ra ngoài, hắn cũng vậy, nó mắc cỡ quá nên chạy thẳng chằng thêm để ý nên đâm thẳng vào tường, hắn thấy vậy nên đỡ nó, hỏi: - Em có sao ko??? Sao đi không để ý.

- Em, em, em không sao. Cám ơn anh!!!! - Nó nói lắp bắp

Đầu nó sưng lên một cục, rom rớm máu, hắn không nói gì hết mà bế nó lên đi thẳng lên cầu thang, mặt nó đỏ như bị bệnh, nó ép sát vào người hắn. Nó ngại ngừng hỏi:

- Em có nặng hok???

- Nặng như heo í, con gái gì mà nặng thế!!! - hắn trêu nó

- Vậy bỏ em xuống đi!!! - nó phồng má nhìn rất dễ thương làm tim ai đó lổ 1 nhịp

- Ko thích, em bị thương rồi!!! - hắn cãi

Hắn ôm nó lên phòng y tế ở lầu 8, nó tự nhiên buồn ngủ quá nên ngủ luôn trên tay hắn, hắn ôm nó lên đó phát hiện ra nó ngủ nên ko đánh thức nó dậy, hắn lấy thuốc sát trùng rồi băng lại cho nó. Nó đang ngủ thì nằm mơ cái giấc mơ năm xưa, nó mơ thấy ba lại bỏ nó, nó đỏ mặt hỏi, nó khóc, nó nói mơ:

- Ba , ba đừng bỏ yuh, ba đừng bỏ mẹ con con mà!!!! - nó khóc to

Hắn đang ngủ nghe thấy nó khóc thì giật mình tỉnh dậy, hắn ôm nó vào lòng an ủi:

- Em gái anh ngoan nha, đừng khóc nữa, có anh hai rồi nè, nín đi nha.... - hần nói ngọt

- Huhu, oppa...

- Ngoan nha, ngoan nè, nín đi nha, 2 anh em mik đi ăn nha.

Nó từ từ cũng nín, bây giờ hần đã biết đằng sau sự lạnh lùng của nó là một con người yếu đuối, hần và nó đi ăn. Phòng ăn lúc này đã vắng người, bọn nó thấy nó xuống thì cũng hỏi han. Nó ngồi ăn, suy nghĩ và nhớ lại, bỗng nó nhớ đến cảnh hần ôm và an ủi nó, bất chợt nó đỏ mặt ăn nhanh và xém mắc nghẹn. Còn bên hần, hần cũng ngồi suy nghĩ về những chuyện của nó, hần chuẩn bị ăn ớt thì bạn hần hét lên:

- Sơn, cậu bị dị ứng ớt mà, cậu bị sao vậy???

- Ồ, tớ không sao, cảm ơn!!!! - hần nói

Hần bị dị ứng ớt, khi ăn ớt, hần có thể sẽ vô viện. Ăn xong, bọn nó cũng lên phòng ngủ, thế là hết buổi sáng. H ra về....

Nó còn chóng mặt vì vết thương ở đầu nên đứng đợi thang máy. Chờ một hồi thang máy cũng xuống, nó tròn mắt nhìn vào trong. Là hần, lại là hần, nó bước vào, mặt đỏ. Lần này, hần thấy nó vô thì hỏi:

- Vết thương của em còn đau hả???

- Dạ, cũng còn chút xiu, em cảm ơn anh nha!!! - nó cười để lộ cái răng khểnh

- Ừ, không có gì!!! - sau khi nó cười hần cũng cười lại, để lộ 2 cái răng khểnh làm nó ngất ngây (giờ tác giả mới biết hần có răng khểnh, không chỉ 1 mà tận 2 cái, hèn gì gái bu)

Nói chuyện một hồi cũng xuống đến sảnh, nó tạm biệt hần rồi ra về. Hôm nay nó thật sự rất hạnh phúc, nó mong ngày nào cũng được như vậy. Nó có 1 giấc ngủ thật ngon vì hôm nay hần đã quan tâm nó chút xíu rồi...

Chương sau sẽ có chuyện gay cán về tình tay tư. Cảm ơn mấy bạn đã đọc truyện của mik nha!!!! ^^

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Đừng Bỏ Em Mãi!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Tình Tay Tư

Hôm nay đến trường mọi người cứ nhìn bọn nó chăm chăm, bọn nó thật sự cảm thấy kì lạ. Lên cầu thang, mọi người cứ chỉ chỗ nhỏ. Nhỏ lo lắng, không biết chuyện gì sẽ xảy ra. Nhỏ đột nhiên chạy thật nhanh lên lớp, nhỏ nhìn thấy Cường, khuôn mặt anh trắng xước và bị chảy máu, nhỏ lo lắng chạy lại anh hỏi:

- Chồng sao vậy, sao ra nông nỗi này !!

- Tôi không sao, cô đừng nói gì nữa, tránh xa tôi ra!!! - anh lạnh lùng với nhỏ

- Anh sao vậy, có chuyện gì đúng ko??? - nhỏ khóc

- Tôi đã nói cô đi đi. - hần hét lớn

Nhỏ khóc, nhỏ chạy lên sân thượng, nó chạy theo nhỏ còn cô ở lại hỏi rõ mọi chuyện. Nhỏ vừa chạy vừa khóc, cuối cùng cũng lên sân thượng, nhỏ gục xuống, nhỏ khóc càng ngày càng to. Nó chạy lại ôm nhỏ, lần đầu tiên thấy nhỏ đau khổ như thế kể từ ngày chú cún mà nhỏ nuôi chết, nó ôm nhỏ thật chặt. Nó thấy nhỏ như vậy cũng rung rung:

- Rin, rín đừng khóc nữa, có yuh rồi, rín nín đi, chắc Cường có lí do nên mới làm vậy... - nó nói

- huhu, cường hết thương tớ rồi, huhu... - nhỏ càng ngày càng khóc to

Nó dẫn nhỏ ra công viên hóng gió cho nhỏ đỡ buồn, nó quyết định sẽ ở bên nhỏ đến khi nhỏ hết buồn. Còn hần, sau khi nhỏ đi thì hần cũng bỏ đi, hần cũng ra công viên. Nó và nhỏ đang ngồi thì bỗng nhỏ đứng hình, không nói gì nữa, nhỏ nhìn theo cặp tình nhân đang tay trong tay cười nói vui vẻ. Chợt, nước mắt nhỏ rơi, đúng là anh, anh đang tay trong tay với người con gái khác. Nhỏ khóc, khóc mỗi lúc càng nhiều, nhỏ bỏ chạy về nhà. Lần này, nó không chạy theo nhỏ nữa, nó bình thần đi tới trước mặt anh, nó tát thật mạnh vào mặt anh và hét lên:

- Cậu là đồ tồi, cậu có biết nhỏ yêu cậu nhiều như thế nào không mà cậu lại làm như vậy, tớ thất vọng về cậu.

- Cậu thì biết gì chứ, cậu hiểu gì về chuyện này... - anh hét

- Ừ thì tớ không biết rõ nhưng cậu đừng làm vậy, nhỏ buồn lắm, có gì cứ nói thẳng. - nó

- Được, cậu ngồi đây tớ sẽ kể.

Cô tình nhân của anh sau khi thấy cái tát thì sợ bỏ chạy. Anh bắt đầu kể:

- Cách đây mấy ngày, tớ đang đi về thì có 2 người con gái đứng trước mặt tớ, họ nói nếu không chia tay với Vy thì Vy sẽ chết và họ rút trong túi ra 2 con dao và mấy cây kéo.

Tớ sợ Vy sẽ gặp nguy hiểm, tớ nghĩ nếu Vy không dính líu gì đến tớ thì cô ấy sẽ không bị gì hết.

- Vậy, còn vết thương trên mặt cậu??? - nó dịu giọng hỏi

- Ồ, sau khi nghe xog thì tớ vô bar, có 1 cô gái ôm tớ, tớ say nên nhầm là Vy nên ôm lại , vì tớ nhớ Vy, nhưng sau đó có 1 thằng giang hồ chạy lại đánh tớ, tớ vô viện, cô gái đó là bạn gái tên kia .

- Cậu xin lỗi nhỏ đi, nhỏ buồn lắm đó, còn chuyện đó thì để tớ giải quyết, cậu và Vy cứ sống như bình thường đi. - nó

- Cám ơn cậu vì đã hiểu tớ.

Sáng hôm sau, anh kể cho nhỏ nghe, nhỏ hiểu rồi, nhỏ chịu tha thứ cho anh. Còn nó thì kể cho cô, cô lập tức gọi điện cho ai đó:

- Các anh mau điều tra về 2 cô gái đã nói chuyện với hotboy no.3 trường Star cách đây mấy ngày cho tôi.

Nghe giọng điệu của cô thì nó đủ biết cô là 1 tiểu thư của tập đoàn nào đó. Sau khi cô nói chuyện điện thoại xong thì nó thắc mắc nên hỏi :

- Cậu là tiểu thư của tập đoàn nào vậy???

- Ồ, tớ định giấu nhưng cậu đã biết tớ là tiểu thư rồi thì thôi vậy. Tớ kể cho cậu nghe, tớ là nhị tiểu thư của nhà họ Nguyễn.- cô nói

- Nghe danh đã lâu, nay mới được gặp mặt tiểu thư Nguyễn. - nó nói

- Đừng gọi tớ như thế, cứ gọi bình thường đi. - cô nói

- OK

5p sau.....

- Alo. - cô bắt máy

- Đã có thông tin về 2 người đó rồi ạ. 1 người là Trần Nguyễn Thùy Anh , con gái cưng của tập đoàn họ Trần ạ. Còn người kia tên là Lâm Hạ Linh, con gái cưng của tập đoàn họ Lâm ạ. Hiện giờ cả 2 người đang học lớp 10A3 ạ.

- Vậy được rồi, cám ơn anh, làm phiền anh theo dõi 2 người đó giùm tôi.

- Vâng ạ.

Cô kể thông tin cho nó nghe. Nó :

- Được lắm, 2 người đẹp đó.

- Dám đụng đến rìn và Cường thì chết chắc rồi , số 2 đứa này quá nhỏ.

Tụi nó đang nghĩ cách trả thù giùm nhỏ...

Hết chương 9 rồi ạ, cảm ơn mấy bạn đã đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Đừng Bỏ Em Mãi!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Hiểu Lâm Đã Được Giải Quyết

Sáng hôm sau, anh nhận được 1 tin nhắn kì lạ mang tính chất uy hiếp, nội dung như sau :

" Cường à, hẹn anh ra về tại sân sau, nếu anh không đến, Vy sẽ phải chết "

Anh lo, lo cho nhỏ nên ra về, anh kêu nhỏ về với nó , anh có chút việc cần giải quyết. Anh chạy ra sân sau, nó , nhỏ và cô tò mò nên lén lút đi theo hẩn. Vừa đến nơi, nhỏ mở to mắt khi thấy cảnh tượng trước mặt, anh đang hôn người con gái khác, không phải nhỏ, món quà trên tay nhỏ rơi xuống đất, đó là món quà nhỏ giấu để tặng cho anh, vì ngày mốt là sinh nhật anh rồi, trong đó là món quà thủy tinh và cái nhẫn đôi nhỏ định tặng cho anh. Anh hoảng hốt quay lại nhìn nhỏ, nhỏ quay lưng bỏ chạy,nhỏ chỉ cần 1 lời giải thích từ anh thôi nhưng sao anh lại không nói j cả, có khi nào anh hết yêu nhỏ rồi không, nó và cô chạy theo nhỏ, còn anh, sau khi bọn nó đi thì anh tát người con gái kia 1 cái thật mạnh và hét lên :

- SAO CÔ LÀM NHƯ VẬY, CÔ MUỐN GÌ???

- Sao anh lại yêu cô ta, cô ta có gì hơn em, em yêu anh mà, sao anh không đáp lại tình cảm của em, con đàn bà đó không xứng với anh... - cô ta nói

- TÔI CẢM CÔ GỌI CÔ ẤY LÀ CON ĐÀN BÀ, TÔI KHÔNG YÊU CÔ, COI CHỪNG TÔI NẾU NHƯ 1 LẦN NỮA CÔ ĐỤNG ĐẾN CÔ ẤY!! - anh hét lên rồi bỏ đi

-Tại sao chứ, sao anh chưa bao giờ đáp lại tình cảm của em, THÊM HOÀNG ÁNH VY, CÔ ĐỘI ĐÓ!!!! - cô ta bây giờ đang rất căm hận nhỏ

Anh vừa bước đến thì đã thấy 1 đứa con gái ngồi đó, anh hỏi :

- Cô muốn gì???

Cô ta không nói gì hết, tiến lại gần, nhón gót chân lên hôn anh, anh không kịp phản ứng, và mọi chuyện như thế nào thì các bạn biết rồi đó.

----- Hiện tại -----

Anh nhún vai với mọi chuyện, nó hiểu , nó vs cô điều tra, cô alo cho ai đó:

- Alo, các anh điều tra cho tôi cô gái đã hôn hotboy no.3 trường Star vào chiều hôm qua.

- Dạ, mong tiểu thư đợi chút xíu ạ....

3p sau.....

- Dạ thưa tiểu thư, người hôn hotboy no.3 là Trần Nguyễn Thùy Anh ạ!!! Còn 1 người nữa là Lâm Hạ Linh ạ!!!

- Cảm ơn các anh, các anh hãy nói với cha tôi hủy hết hợp đồng với 2 tập đoàn đó, làm họ phá sản.

- Vâng, thưa tiểu thư.

Sáng hôm sau, vì đưa tin tập đoàn họ Trần bị suy sụp nặng nề nhưng chưa đến mức phá sản, còn tập đoàn họ Lâm thì bị phá sản, căn nhà bị niêm phong, cả gia đình phải ra đường ở. Nhỏ vẫn còn buồn nên không thêm nói chuyện với anh. Nó , nhỏ và anh đang bàn kế hoạch cầu hôn nhỏ trong ngày sinh nhật anh.

Tối....

- Rin à, đi ra đây chơi với bọn tớ chút đi. - cô nữ

- Không, tớ mệt, không đi đâu. - nhỏ lạnh

- Đi đi, tớ giận đó. - nó

- Thôi được rồi, đi thì đi. - nhỏ

Nó và cô lấy khăn bịt mắt nhỏ và dẫn nhỏ ra công viên. Ra đến đó, nó giao nhỏ lại cho anh, anh dẫn nhỏ đi, nhỏ cứ nghĩ là cô hay nó đang cầm tay mik nên đi theo. Bỗng, khăn bịt mắt nhỏ rơi ra, nhỏ mở to mắt, trước mắt nhỏ là anh đang đứng giữa hình trái tim được ghép từ những bông hồng rất đẹp với dòng chữ "Will you marry me ??? ", nhỏ định quay lưng đi thì bị anh giữ lại và ôm chặt vào lòng:

- Em đừng đi, anh có chuyện muốn nói, hôm đó là vở kịch do cô ta bày ra để em giận anh, chứ ngoài em ra, anh không yêu ai nữa, tha lỗi cho anh nhé!!

- hức hức, anh ác lắm, nếu lúc đó anh giải thích với em là được rồi!!! Em sẽ tin mà, huhu !!!! - nhỏ bật khóc

- Em đừng khóc nữa, nghe anh nói này, tha cho anh nha !!! - anh vừa lau nước mắt cho nhỏ vừa nói

- Tha cho anh đó!!!

Bỗng anh dẫn nhỏ đi đến giữa hình trái tim và lấy trong túi áo ra chiếc nhẫn, anh quỳ xuống và nói :

- THỀM HOÀNG ÁNH VY, LẤY ANH NHA, ANH NGUYỄN YÊU EM SUỐT ĐỜI SUỐT KIẾP!!!

- Em, em đồng ý!!! - nhỏ bất ngờ và đưa ra câu trả lời

Anh sung sướng ôm nhỏ vào lòng. Nó và cô đứng cười khúc khích. Anh và nhỏ định sau khi tốt nghiệp sẽ kết hôn. Tối đó, có 2 người đang rất hạnh phúc bên nhau, họ ngủ rất ngon.

Hết chương 10

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Đừng Bỏ Em Mãi!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Chuyện Kỳ Lạ

Sáng hôm sau... Vào tiết 3...

- Máy cậu, cô Tường đâu rồi??? - nó la to

- Ai cướp mất cô Tường rồi??? - bạn nó hét

- CÔ TƯỜNG GIÁ ĐÁO..... - nó hét to

Cả lớp nó nhanh nhẹn về chỗ chuẩn bị tư thế. Cô Tường là giáo viên dạy văn lớp nó, lớp nó rất quý cô, nó là học sinh mới nhưng lại là học trò cưng của cô. Cô vừa bước vào lớp...

- Chào các em... - cô dịu dàng nói

- Chúng con kính chào cô ạ!!!! - lớp nó đồng thanh

- Ủa, mấy em viết gì trên bảng đây, đọc cô nghe.. - cô cười

- CÔ TƯỜNG ĐÁNG YÊU, DỄ THƯƠNG NHẤT TRƯỜNG !!!! - lớp nó hét to đến nỗi cơ sở ngoài còn nghe

- Trời ơi, văn volume nhỏ xuống đi, mà cái gì nữa đây??? Hahahahaha, phi long đao, đũa nào viết đây??? - cô Tường cười sặc sụa

- Dạ, thư viết đó cô ... - đồng thanh tập 1

- Dạ con chuẩn bị sẵn ạ.- Bạn thư nói

- Được rồi, mấy em ngồi xuống đi, chúng ta bắt đầu chơi trồng cỏ. - cô nói

- Yeah, trồng cỏ, trồng cỏ.... - đồng thanh tập 2

- Rồi, đội bên này tên gì nào??? Cô quên rồi - cô nói

- Dạ, NONAME... - đội nói la

- Dạ , NIP, NIP ... - đội bên kia la (đội bên kia đọc theo từng chữ nha, là en ai pi)

- Bắt đầu nha.... - cô Tường nói

Lớp tụi nó chơi hết tiết 3 , tiết 4 cũng chơi nhưng chơi theo kiểu học. H ăn trưa...

Nó vẫn ngồi nhìn Oppa, lúc lên rửa tay, Oppa lên trước nó nên chiếm chỗ nó vẫn thường đứng, nó đành phải đứng kế chỗ đó rửa tay, tìm nó đập nhanh lắm, không ai nói câu nào với nhau, nó ngại quá chạy lên trước, bỗng nó vấp dây giày, số nó nhỏ, Oppa không thèm nhìn nó đi luôn. Nó buồn, buồn nhiều lắm. Nó lên lầu, gặp anh lùn lùn :

- Em chào anh Khôi!!

- Ừ... - ánh lạnh lùng với nó

Không hiểu sao, mọi chuyện hôm nay lạ quá, nó sợ, sợ lắm cái cảm giác bị người khác bỏ rơi. 2 đứa bạn thân của nó cũng chả nói câu gì luôn, bơ nó cả ngày. Nó buồn...Nó tìm hiểu thì biết được mọi người đang bảo vệ nó nên mới lạnh lùng như vậy, nhưng sao nó không hiểu nổi tại sao mọi người bảo vệ nó. Không lẽ có chuyện gì xảy ra.

A, nó nhớ rồi, nó đang chuẩn bị thi Lịch sử, môn mà nó dở nhất. Rin sợ nó thi không được nên bảo mọi người lạnh lùng với nó cho nó không lo nghĩ chuyện gì mà lo vào việc học.

Lịch thi nhiều nên nó lao đầu vào học như điên không nghĩ đến chuyện gì hết. Sau khi thi xong, anh Khôi vẫn lạnh lùng với nó, nó làm mọi cách làm anh chú ý đến nhưng anh vẫn vậy, nó thấy hụt hẫng. Nó quyết định về trường cũ lúc nó học hè chơi đùa xả tress.

Mọi thứ vẫn như cũ, nó có cảm giác như nó vẫn còn học ở đây, giống như mọi chuyện chỉ mới xảy ra ngày hôm qua, nó còn cảm giác thân quen với ngôi trường này, kí ức cứ như giấc mơ giữa hè vậy, nó ngồi nhớ lại những kỉ niệm tuyệt vời nơi đây. Nó thấy buồn khi nhớ đến mọi người....

Chap này hơi nhảm, mong mọi người thông cảm, chap sau sẽ hay hơn vì tác giả sẽ tua chậm lại kí ức của nó khi còn ở trường cũ, sẽ có cảm giác rất hồi hộp. Cho tác giả lời bình ạ, đạo này tác giả thi nhiều nên đăng chương ít, thông cảm nha, mai tác giả bù chap ạ....

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Đừng Bỏ Em Mãi!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Kí Ức Đáng Nhớ

Ngày 1 - 7 -2015....Hôm nay nó đi nhận lớp ở trường mới, ngôi trường sắp trở thành ngôi nhà thứ 2 của nó, nó vui vẻ, háo hức lắm. Nó đi nhận lớp, gương mặt vẫn lạnh nhưng trong lòng cũng rất hồi hộp, mặc dù chỉ là học hè thôi nhưng trường nó sôi nổi lắm, trường nó chỉ là 1 trường bình thường với 2 màu chủ đạo là xanh da trời và trắng, đồng phục là cái áo màu hồng nhạt và cái váy màu đỏ đậm, đồng phục thể dục thì khòì chề, cái áo màu xanh lá và trắng, cái quần màu xanh đen. Nó học lớp 10A3, lớp nó có 44 thành viên. Nó chạy vô xếp hàng ngay khi vừa có tiếng trống, nó và mọi người theo cô lên nhận lớp, cô giáo chủ nhiệm lớp nó tên Phurong, hệt như tên nó. Sắp xếp chỗ xong cô nói :

- Ai muốn làm lớp trưởng nào???

Lớp nó bỗng có 2 cánh tay giờ cao, 1 tay của nó và 1 tay của bạn khác, nó may mắn được cô chọn làm lớp trưởng và bạn kia làm lớp phó. Cô giao danh sách lớp cho nó, hàng ngày nó phải điểm danh .

-----ngày 2-7-2015-----

Hôm nay là ngày thứ 2 nó học ở trường mới, trong 2 ngày mà nó nhanh chóng làm học trò cưng của mấy thầy cô, nó học giỏi nhất lớp, mọi người phải bái phục về tài của nó trong 2 ngày nay. Nó đi học không quan tâm đến ai cả, nhưng vào ngày hôm nay, sau khi xếp hàng thì cô kêu nó đi chỉnh hàng, đến cuối hàng nó nhìn thấy 2 bạn đang trêu nhau, 1 bạn đẹp trai lắm, cao hơn nó, còn 1 bạn đeo kính thấp hơn nó. Nó la lên :

- Mời 2 bạn xếp hàng.

Hai bạn đó nhìn qua nó thì nhanh chóng xếp hàng ngay. Nó sẽ chú ý đến 2 người này nhiều hơn. Vào lớp, nó bắt đầu điểm danh.

- Nguyễn Thị Linh. - nó nói và nhìn xung quanh

- Có. - bạn đó nói

- Kiều Nguyễn Hồng Ánh. - nó nói và cũng nhìn xung quanh

- Có - bạn đó nói

- Lê Công Duy Quang - nó nói rồi cũng nhìn

Không ai trả lời. Nó nói lại :

- Lê Công Duy Quang- nó

- Có - bây giờ người đó mới trả lời

Nó biết rồi, thì ra tên đó tên là Lê Công Duy Quang, đợi đó, nó sẽ cho hắn biết tay. Nó bắt đầu điểm danh tiếp. Ngày hôm nay vẫn trôi qua như thường.

-----ngày 3-7-2015-----

Hôm nay lớp nó có tiết Anh. Cuối tiết Anh.....

- Bây giờ học xong rồi chúng ta chơi game đi cô.... - nó đề xuất

- Ok - cô nói

- Bây giờ chúng ta chơi đoán chữ bằng tiếng việt nha. - cô nói

- Dạ - đồng thanh

- Đội bên này chọn ai lên đây??? - cô nói

Quang giơ tay, cô gọi Quang lên, Quang chơi dễ thương lắm.

- Cái ở dưới sân trường màu xanh là gì??? - Quang cười làm tím ai đó lồi 1 nhíp

Nhiều người giơ tay nhưng Quang mời nó:

- Mời lớp trưởng!!!!

- Cái cây . - nó nói

Quang vỗ tay cười với nó. Nó cũng cười để lộ cái răng khểnh nhìn rất cute. Chả đùa nào xị máu mũi vì nó vì con trai và con gái lớp nó không bị nhiễm tính mê trai, mê gái. Cuộc chơi vẫn tiếp tục, Quang cứ mời nó mãi luôn, Quang luôn chờ cánh tay nó giơ lên để gọi, nhưng câu cuối khó quá nên nó không nghĩ ra, Quang đành mời người khác, người đó trả lời sai, nó đã nghĩ ra và giơ tay, Quang nhanh chóng mời nó, nó trả lời chính xác, đội nó hét lên :

- YEAH,LỚP TRƯỞNG LÀ SỐ 1!!!!!!

Cuộc chơi vẫn cứ tiếp tục, ngày hôm nay nó rất vui nên thức khuya, khó lắm nó mới ngủ được.

----- ngày 25/7/2015-----

Từng ngày cứ trôi qua, nó bây giờ đã biết là nó thích Quang, nó mong từng ngày trôi qua để được gặp Quang, Quang không xấu xa như nó đã từng nghĩ. Lớp nó bây giờ rất đoàn kết, cứ như 1 gia đình vậy, mọi người luôn giúp đỡ nhau, lớp nó bây giờ là lớp quây và học giỏi nhất khối, luôn được nhận những phần quà của trường. Nó vẫn cứ nói chuyện với Quang, cho đến 1 ngày, có 1 bạn trên lớp nói với nó là có người ghét nó, nó luôn điều tra xem người đó là ai. Nó lên kế hoạch:

Nó : Giờ vậy đi, tui mĩk kết bạn với 2 đứa đó rồi hãm hại tụi nó đi.

Bạn nó : ok, tui sẽ cố ...

Nó : Vậy đi.

2 người ghét nó là Nguyễn Thị Linh và Kiều Nguyễn Hồng Ánh, nó luôn tìm cách hăm hại.

-----ngày 26/7/2015-----

Hôm nay, thầy Thế Dục thông báo cho lớp nó về những cuộc thi ở trường. Bao gồm : kéo co, đá banh, cờ tướng, cờ vua, cầu lông.... Kéo co sẽ chọn 5 nam 5 nữ thi riêng. Bóng đá cho con trai, không giới hạn người. Cả lớp nó nhao nhao lên, nó phải đi ghi tên những người tham gia cuộc thi . Quang tham gia kéo co và đá banh, còn nó tham gia kéo co.

-----ngày 28/7/2015-----

Hôm nay lớp tụ tập nó thi kéo co, nam thi trước nữ thi sau, nó đứng cầu nguyện cho bọn con trai thắng. Tiếng còi vang lên. Con trai lớp nó kéo. Sân trường hỗn loạn lắm, mọi người la lên :

-Quang ơi cố lên , Quang ơi cố lên..... - nó hét to

- Cố lên, cố lên, cố lên....

Và còn nhiều lời cổ vũ khác nữa, cuối cùng lớp nó cũng thắng, màn thứ 2 thì con trai lớp nó mất sức nên thua, còn màn cuối cùng, Quang dùng hết sức kéo nên lớp nó thắng, đều nhờ công của Quang cả. Đến lượt nó thi. Lần đầu, có tin thần đoàn kết nên thắng, lần thứ 2 đổi vị trí, mấy anh chị mà ghét nó, chọc nó la hét và làm nó mất tập trung nhưng nó bỏ ngoài tai tất cả nên lớp nó lại thắng. Vậy là con trai lớp nó đấu với đối thủ tiếp theo, lần đầu lại thắng, lần thứ 2 lại thua, lần cuối thì thắng. Bọn con trai lớp nó làm nó đứng tim 2 lần. H đến lượt nó thi tiếp, lần đầu thắng, lần 2 thua, lần 3 thắng. Lớp nó la quá trời, sau khi thi xong thì tay nó bị chảy máu nên nó xin ra ngoài 1 chút, đám con trai và đám con gái lúc này chơi cũng xin ra ngoài, thật sự tay nó rất đau nhưng thắng là vui rồi.

-----ngày 29/7/2015-----

Chiều hôm nay diễn ra cuộc thi đá banh, nhưng gần đến giờ thi thì mưa nên cuộc thi dời sang ngày hôm sau.

-----ngày 30/7/2015-----

Hôm nay trời đẹp nên chiều nay sẽ diễn ra cuộc thi. Nó và vài đứa con gái trong lớp đi cổ vũ cho bọn con trai. Bọn con trai đá hay lắm, nhưng nó chỉ chú tâm đến Quang thôi. Khi về , nó sợ bị Quang phát hiện nên chạy về trước, lớp nó cũng thắng trận bóng đá.

-----ngày 1/8/2015-----

Sau khi lên lớp sau tiết thể dục thì có người hét to :

- Con Phương thích thằng Quang đó!!!!!!

- Ủa , vậy hà....

- Phương thích Quang

Cả lớp loạn lên cả, nó đỏ mặt và nghĩ : " sao mấy người biết được hay vậy ". Nó ngại nên cúi xuống 1 lúc rồi quay lại nhìn Quang, Quang nhìn nó với ánh mắt hận thù , nó sợ ánh mắt đó. Mắt nó rung rung nhưng nó suy nghĩ và nín. Nó bắt đầu học tiếp, nó không dám nhìn xuống vì sợ cái ánh mắt đó. Kể từ ngày đó, bọn trong lớp cứ gặp nó là chọc, còn nó thì không nói chuyện với quang kể từ ngày đó.

----- ngày 5/8/2015-----

Hôm nay , h ra chơi nó đã kết bạn được với 2 người ghét nó. Bước đầu thành công nhưng sao sau khi nhìn thấy nụ cười trên môi 2 người, nó có cảm giác tội lỗi lắm. Tối về , nó chat vs bạn nó.

Bạn nó : tui mik ác quá ha.... Công nhận bà nhanh thật.

Nó : ừ, tui mik ít có ác.

Bạn nó : vậy có tiếp tục kế hoạch không???

Nó : tui cảm thấy tội lỗi sao á, tui mình dừng lại đi.

Bạn nó :OK, tùy bà thôi.

Kể từ đó 4 đứa tụ tập nó trở thành 1 nhóm. Mỗi người đều có tên, nó đã có tên sẵn rồi nên gọi luôn. Nó : yuyu, bạn nó : yumi, Thị Linh : yuni, Ánh : yuhi. Đi đâu tụ tập nó cũng đi chung, có gì cũng giúp đỡ nhau.

----- ngày 8/8/2015-----

Trong trường có người ghét nó, nó phải lên phòng giám thị giải quyết, nó hơi sợ vì mấy chị đòi đánh nó. Bạn nó lo cho nó lắm, khi thấy nó ra liền đưa nó kẹo ăn cho đỡ hồi hộp, nhóm nó an ủi nó. Ngày hôm đó hơi xui xẻo vì từ đó những ánh mắt hình viên đạn lun hướng về phía nó, nó cũng sợ, nhưng có mọi người bên nó rồi, mọi người bảo vệ nó mà.

-----ngày 9/8/2015-----

Hôm nay nó biết được là Quang là người yêu của yuhi , nó quyết định không chinh phục Quang nữa, chỉ thích thăm thôi vì 1 khi nó đã xem ai là bạn rồi thì nó sẽ không bao giờ làm người đó đau khổ. Thích thăm cũng tội nó lắm, Quang buồn nó cũng buồn, nó luôn làm mọi cách để thấy nụ cười trên môi Quang, chỉ cần người nó thích hạnh phúc thì nó cũng hạnh phúc. Hôm nay, giờ thể dục nó chứng kiến 1 cảnh hơi làm nó buồn, Ánh giận Quang , Quang định xin lỗi Ánh, nó định dành không gian riêng cho 2 người nhưng Ánh ngại nên kêu nó đứng đó luôn, Quang quỳ xuống , xin lỗi Ánh, khi Ánh chấp nhận rồi thì Quang cười rất tươi.

-----ngày 10/8/2015-----

Qua 1 thời gian dài, nó hiểu rõ Quang lắm, Quang không như mọi người thường nghĩ, Quang là 1 người tốt , Quang yêu Ánh nhiều lắm , 2 người họ yêu nhau 2 năm rồi mà Quang vẫn chung thủy , nó càng ngày càng yêu Quang nhưng không nói , nó vẫn âm thầm lặng lẽ quan tâm Quang. Lớp trên có mấy chị hâm mộ Quang dữ lắm, mặc dù mới vô trường nhưng Quan lại là hotboy nhờ vẻ đẹp trai và học giỏi, mấy chị đó biết Ánh là người yêu của Quang nên mỗi lần đi ngang cứ liếc Ánh hoặc cố tình gây sự. Bởi vậy nên chúng nó mới mở ra 1 cuộc xét xử. Yuni hỏi:

- Quang, con có đồng ý nguyện yêu Ánh suốt đời không???

- Có. - Quang trả lời

- Vậy còn Ánh, con có đồng ý nguyện yêu Quang suốt đời không???

- Có .

- Vậy ta tuyên bố từ giờ các con là vợ chồng, hehe..

Mọi chuyện đều diễn ra trước mặt mọi người dưới sân trường, Quang và Ánh đều đỏ mặt, nó cũng hơi buồn nhưng không sao, Quang hạnh phúc là được, nó thấy nó không xứng với Quang. Sau câu nói cuối cùng của Yuni, mọi người đều cười sặc sụa.

-----ngày 11/8/2015-----

Vài ngày nữa là tụi nó phải tạm biệt nhau bước vào năm học mới rồi, lớp nó buồn lắm, cố gắng tạo ra nhiều kỉ niệm đẹp.

-----ngày 15/8/2015-----

Hôm nay là ngày cuối cùng học hè rồi, mặt đứa nào cũng buồn hiu, tụi nó đã tạo nhiều kỉ niệm lắm rồi, chụp nhiều hình nữa. Hôm nay, nó cứ như người nổi tiếng ấy, mấy chị cứ mời nó chụp hình chung, rất nhiều luôn cơ , chụp xog với chị này , nó lại phải đi theo chị kia chụp hình, nó vui lắm. Bây giờ đến nó với lũ bạn, chụp nhiều lắm. Ngày cuối cùng rồi, đừng quên nhau nhé 10A3. Lớp nó quyết hôm nay phải quây tới bên luôn, đùa chơi bóng rổ, đùa chơi đá bóng, đùa chơi cầu lông. Sắp hết ngày, cả lớp đứa nào nước mắt cũng rơi, cũng lưu luyến nhau , nhóm nó, Quang, Tuấn (quên giới thiệu, đây là tên mà đùa giỡn với Quang trong giờ xếp hàng) khóc to lắm. NGÀY CUỐI RỒI, ĐỪNG QUÊN NHAU NHÉ!!!!

-----Năm học mới-----

Nó bây giờ không học chung với Rin vì nó muốn học trường công, nhưng vì 1 lí do mà nó chuyển qua học chung với Rin, đáng lẽ bây giờ nó đang là học sinh trường này. Vào năm học mới, không ai chung lớp với ai cả, lớp nó buồn hiu, nó do bị người ta ăn hiếp nên chỉ học vài ngày ở đây rồi chuyển đi. Lớp nó không muốn nó đi đâu, nghe tin nó đi đứa nào cũng khóc, rằng tạo kỉ niệm đẹp với nó. Vào những ngày cuối cùng, những đứa bạn nó cùng chiều nó dữ lắm, Quang gặp nó thì hỏi :

- Nghe nói bà sắp chuyển trường hả??? - giọng Quang hơi buồn, mặt cũng vậy

- Ủ, tui học hôm nay với ngày mai nữa thôi, ông ráng đối xử tốt với tui đi. - nó buồn nhưng vẫn ra vẻ vui vẻ

- Ủ - Giọng Quang buồn buồn

Ngày hôm nay trôi nhanh lắm. Ngày cuối cùng ở trường.

Hôm nay nó cứ như bà Hoàng, không cần đụng tay đến việc gì cả, Quang cũng đối xử tốt với nó. Cuối ngày...

Ánh lại buồn vì Quang rồi, hôm nay nó nhất định phải nói rõ với Quang rồi nó mới yên tâm đi. Nó chạy lại kêu Quang ra nói chuyện, nó nói :

- Quang, ông đừng làm Ánh buồn nữa nha, Ánh yêu ông lắm đó.

- Ủ, tui hứa. - Quang nói giọng nghiêm nghị

- Ủ, ông á, làm Ánh buồn đi tui về trường xử ông đó. - nó uy hiếp

- Ủ, giờ bà đi nói với bà Ánh đi. - nói xog Quang đụng vào vai nó kêu nó đi

Tìm nó đập nhanh lắm, nó nói xog thì về luôn, ngày cuối cùng ở trường đó, nó hạnh phúc lắm, nó cười để lộ cái răng khểnh.

-----Hiện tại-----

Đi đến đâu nó cũng nhớ từng kỉ niệm như nó mới xảy ra ngày hôm qua, nước mắt nó rơi, nó nhớ lắm, nó muốn được quay lại. Bỗng..... :

Chương 13: Sự Thật

Bống:

- Phương, phải bà không ??? - có tiếng con trai

Nó quay lại nhìn người vừa kêu nó, nó ngỡ ngàng. Đã bao lâu rồi không gặp khuôn mặt này, phải không vậy, đúng rồi, là Quang, Quang kìa.

- Phương, bà về rồi... - Quang nói nhỏ nhẹ

Bống giọt nước mắt nó rơi, nó nhớ Quang nhiều lắm, nhớ đến nỗi mà nó cầm những tấm hình đã chụp ra ngắm, Quang lau nước mắt cho nó:

- Bà nín đi, bà cười đẹp hơn, đừng khóc nữa mà, nín đi nha. - Quang dịu dàng với nó

- Tui ... Tui nhớ ông nhiều lắm ông biết không, cái đồ đáng ghét, huhu. - Nó khóc to hơn

- Thôi, giờ bà gặp tui rồi đó, bà nín đi nha, nín đi, nghe lời tui nè. - Quang nói

- Tui ... Hic hic... Tui nhớ ông nhiều lắm luôn. - Nó khóc to

Nó khóc và chạy lại ôm chầm lấy Quang, Quang đứng yên cho nó ôm, Quang vòng tay qua ôm lại nó, thật sự nó nhớ dáng hình, giọng nói và nụ cười của Quang lắm. Hôm nay gặp lại nhau rồi, nó cứ như đánh mơ ấy. Nó nín. Quang cười nói:

- Đúng rồi, lớp trưởng 10A3 là phải vậy chứ, nín rồi, giỏi lắm nha. - Quang cười với nó

- Đúng rồi, thấy lớp trưởng 10A3 giỏi chưa nè!!!! - nó cười để lộ cái răng khểnh.

- À, Quang nè, ông thử tính xem tui xa mọi người mấy tháng rồi nhì???

- Hình như là cũng gần 3 tháng rồi, ai cũng nhớ bà hết đó. - Quang nói

- Ủ, tui cũng nhớ mọi người nhiều lắm, nhớ nhất là thằng hay đi chọc tui nè, hehe. - nó cười, chỉ khi bên Quang hoặc Rin nó mới như thế

- Nè, bà ám chỉ ai đó ??? - Quang nhìn nó với ánh mắt sát khí

- Tui nói cái người bây giờ đang ngồi kế tui nè. - Nó không sợ gì mà nói thẳng

- Bà chết với tui nè. - Quang nói

Tụi nó rượt nhau chạy khắp trường như con nít. Khi cả hai đã mệt thì tụi nó dừng lại ngồi trò chuyện. Nó và Quang đi vòng vòng ôn lại kỉ niệm xưa. Bống nó hỏi:

- Quang nè, dạo này ông khỏe không???

- Khỏe như voi nè... - Quang đùa với nó

- Ủ, còn mọi người ???

- Mọi người khỏe, học giỏi, nhớ bà lắm đó. - Quang cười

- Vậy bà Ánh thế nào rồi???

Quang ngập ngừng, vẻ mặt buồn đi hẳn, im lặng một lúc rồi cũng trả lời:

- Ánh đi du học rồi.

- Ồ. - nó nói, nó thấy có điều lạ trong chuyện này.

Đi 1 vòng, Quang đang nói thì quay lại không thấy nó đâu nữa. Quang hét to:

- Phương, bà đâu rồi, bà đừng đùa nha, không vui đâu đó, Phương!!!!

Cũng không có tiếng trả lời, Quang gọi tên nó và chạy đi tìm vì Quang hứa với Ánh rồi (hứa gì thì từ từ mọi người sẽ biết những chuyện xảy ra trong lúc nó đi), Quang hoảng lắm, cứ sợ mất nó. Quang chạy khắp mọi nơi tìm nó. Bống Quang nhớ ra 1 chỗ, Quang chạy nhanh đến chỗ đó. Đúng như Quang đoán, nó đang bị nhốt ở đó. Có 1 đám con gái vây quanh đang đánh nó, đánh mạnh lắm nhưng nó chẳng kêu một lời nào, nó cũng không khóc. Quang hét lên:

- DỪNG LẠI NHANH LÊN, KHÔNG ĐƯỢC ĐỤNG ĐẾN CÔ ẤY!!!

Bọn họ thấy Quang cũng bỏ chạy vì ai dám đụng đến Quang thì chỉ có chết hoặc bị đuổi ra khỏi nhà thôi. Quang nhanh chóng chạy lại chỗ nó đỡ nó dậy nhưng nó chỉ nói được 1 câu rồi bất tỉnh:

- Quang hả??? Cuối cùng ông cũng tới...

- PHƯƠNG, TỈNH LẠI ĐI, MỞ MẮT RA NHÌN TUI NÈ, Ê, ĐỪNG CÓ NGỦ MÀ... - Quang hét to

Quang nhanh chóng gọi xe cấp cứu đến, 15p thì bác sĩ đã băng bó và dặn dò Quang xog, vết thương của nó không được dính nước nếu không sẽ bị nhiễm trùng. Quang chạy vô thăm nó và nhớ lại những chuyện khi nó không ở đây....

***** Quá khứ *****

1 tháng sau khi nó đi thì mấy chị lớp trên đẩy Ánh ngã cầu thang phải vào viện, Ánh mất máu nhiều lắm, lại còn là nhóm máu hiếm. Quang lo lắng lắm, cứ bắt lực ngồi chờ. Bác sĩ đi ra lắc đầu bảo :

- Xin chia buồn cùng cậu, chúng tôi không thể cứu sống được cô ấy, còn mấy phút nữa đó, vào thăm cô ấy chút đi, cô ấy muốn nói gì với cậu đó.

Quang chạy nhanh vào thăm Ánh, Ánh từ từ mở mắt giọng yếu ớt nói :

- Quang à, tui nghĩ tui không giữ được lời hứa sẽ bên ông trọn đời rồi, tui... tui xin lỗi.

- Bà đừng nói vậy, bà cố lên, đừng bỏ tui mà. - Quang khóc

- Ông á.... ông sống tốt nha, đừng buồn vì... vì tui, tui .. không...không muốn thấy ông buồn đâu, vui... về lên nhè. Tui nói ông nghe nè, tui có ...có linh cảm rằng Phương sắp ... sắp về đó, tại trường mik vào ngày gần nhất, ông á... hằng ngày đến trường đợi bà đi, tui...tui đi rồi, ông.. ông bảo vệ Phương...Phương giữm tui, nhớ... nhớ bảo vệ bà nha, ông hứa... hứa đi.

- Tui hứa. - Quang ngéo tay với Ánh

Sau đó Ánh buông tay Quang, Ánh nhắm mắt ra đi. Quang khóc và hét to :

- KIEU NGUYỄN HỒNG ANH, ĐỪNG BỎ ANH MÀ....HUHU

Có gọi bao nhiêu Ánh cũng không tỉnh dậy, Quang khóc nhiều lắm, sau đó Quang bị trầm cảm nhưng vì Ánh Quang mới bình tĩnh lại và nhớ đến nó, Quang tự hỏi : " phương sẽ quay về thật sao???", Quang làm theo lời Ánh. Quang tự hứa sẽ bảo vệ nó. Thật ra Ánh có đi du học đâu, là do Quang nói dối thôi, chứ nếu nó biết chắc nó sẽ khùng lên mất.

hết chương 13, cho tác giả lời bình.

Lê Công Duy Quang : người nó thik, nó coi như thần tượng, nhà giàu, đẹp trai, hotboy số 1 trường cũ của nó, sắp chuyển đến học chung với nó, sắp chiếm vị trí của anh, cao hơn nó 1 cái đầu, da trắng, mái xéo, tóc nâu. mũi cao, lạnh lùng, bạn trai của yuhi, học cực giỏi, tôi nào cũng chat với nó, nói nó trẻ trâu, cũng thân với nó, rất buồn khi nó đi. Hay chọc nó, nó hay gọi là đồ đáng ghét, cười nhìn rất đẹp, để hình nó và Ánh làm ảnh bìa facebook.

Kiều Nguyễn Hồng Ánh (Yuhi) : bạn thân nó, bạn gái Quang, người Quang yêu nhất, da trắng, cao, tóc xoăn tự nhiên giống nó, mắt to, tròn, môi trái tim, nhà giàu, hotgirl no.2 đứng sau nó, nghi vấn chết, học rất giỏi, hay đi chơi với nó, coi nó là tri kỉ, lúc nó đi rất buồn, ngày nào cũng nghĩ đến nó, hay an ủi nó, nhiều trai theo, không chánh, khi giận rất dễ thương, đảm đang.

Còn 2 nhân vật là Yuni và Yuni sẽ giới thiệu sau, tối ngủ ngon nha các độc giả, lun ủng hộ truyện mik nha.

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Đừng Bỏ Em Mà!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Đôi Thử

- Quang, Quang đâu rồi, đừng đừng đi mà..... - nó nói sángQuang nghe thấy tiếng nó thì hốt hoảng thoát khỏi dòng suy nghĩ.

- Tui nè, tui sẽ bảo vệ bà, tui hứa lun.

Nói rồi Quang ôm nó vào lòng. Quang kể nó nghe là Quang sẽ chuyển đến học chung với nó, nó vui chút xiu vì nó đang buồn.

***** lúc nó bị bắt *****

Đang đi với Duy Quang thì có ai bắt nó đi đâu, nó sợ lắm. Đi đến nơi thì nó bị 2 người trói tay lại, còn 1 người đang đứng với bọn đàn em nói:

- Mày thích anh Sơn đúng không, mày thân với Quang nữa đúng không, mới vào trường mà như thế à, hay nhì??? - đại ca nhóm đó nói

- Liên quan đến mấy cô ko??? Quang là bạn thân của tôi, còn Oppa là anh kết nghĩa của tôi thì thân có gì đâu??? - nó lạnh lùng nói

- Mày còn gọi anh Sơn là Oppa á, gan nhì, mới vào trường mà vậy rồi, còn bày đặt cãi lại hả, tui bây, hôm nay dạy cho nó 1 bài học đi, nhào zô. - tên đại ca nói

Nghe xog cả đám nhào vô đánh nó, còn mọi chuyện lúc sau mọi người biết rồi nhì???

*****hiện tại*****

- Quang này, ông chuyển đến lớp nào vậy??? - nó hỏi

- Tui chuyển đến học chung với bà đó... - quang nói

Sáng hôm sau...

- Phương ơi, xuống đây đi ăn sáng rồi tui chờ đi học luôn. - Quang hét

- Được rồi ông ơi, giờ này nhà người ta còn ngủ mà ông la vậy đó... - Nó nói

- Xin lỗi, vậy bây giờ chúng ta đi thôi. - Quang cười

Nói rồi nó leo lên sau xe Quang, Quang đi xe đạp mà nó sợ ngồi sau xe để người khác chờ nên nó nắm chặt vạt áo Quang. (đừng có hiểu lầm, nó hết thích Quang rồi vì nó không muốn Ánh buồn). Sau khi ăn sáng xong thì Quang và nó đến trường. Đến trường...

- woa, trường này rộng và đẹp hơn trường mình nhiều nhỉ??? - Quang cười

- Ủ.

Bỗng....

- Đó có phải đại thiếu gia nhà họ Lê không???

- Hình như đúng rồi, ảnh nổi tiếng lắm

- Anh Quang, i love you... chụt chụt...

- Mà ảnh chờ ai thế kia??? - bọn đàn em của Trần Nguyễn Thùy Anh la lên

- Hình như là nhỏ nhà quê trường mình á...

- Đúng là đồ nhà nghèo không có giáo dục.... - nhỏ Trần Nguyễn Thùy Anh nói

Bỗng Quang đi đến gần nhỏ đó và nói...

- Cô gì ơi...

- Dạ anh gọi em. - nhỏ sáng mắt trả lời vì nghĩ Quang định bắt chuyện làm quen

- Tôi cấm cô nói Phương như vậy nữa nghe chưa??? Còn một lần nữa đừng trách tôi - Quang lại lù

Nhỏ đó rất sợ và bây giờ rất hận thù và căm ghét nó. Nó bước xuống xe, chân đi cà nhấc, nó đứng khựng vững nên té, Quang xót xa chạy lại xem xét chân nó....

-----Quá khur giải thik vì sao nó đi cà nhấc-----

Nó và Quang đang đi thì có chiếc xe hơi chạy ngược chiều có tình đâm thẳng vào nó, chân nó đập xuống đường, máu chảy dài trên chân, nó đứng dậy không được, chiếc xe đó không quay lại mà phóng ga chạy đi luôn. Quang hét :

- Đụng mà không biết xin lỗi hả???

- Thôi bỏ đi. - nó nói

Nó không chịu đến bệnh viện , nó sợ đau, Quang chở nó đi nhanh đến trường. Và mọi chuyện như thế

-----Hiện tại-----

Oppa của nó đi ngang qua thấy đám đông thì đi lại, mọi người thấy hấn thì tránh ra thành 2 dãy cho hấn đi. Hấn thấy nó thì xót xa chạy lại hỏi :

- Em không sao chứ???

- Anh là ai, tránh xa cô ấy ra... - Quang bực mình

- Nè, ảnh không phải người xấu đâu ??? Ông đừng như thế....- nó đau nhưng vẫn nói

Bỗng hấn nhanh chóng công nó lên, Quang thấy thế thì chặn hấn lại.

- Anh kia, bỏ xuống cho tôi ngay - Quang hét

- Để tôi đi. - Hấn nói

- Tôi nói bỏ xuống nghe không??? - giọng nói Quang giận dữ

- Không, cậu làm gì tôi... - Hấn nói

Hấn chuyển tư thế, hấn từ công chuyển sang ẵm nó. Quang đâm cho hấn một cú, máu từ khóe miệng hấn chảy, nó xót xa lắm, hấn dùng liên hoàn cước đánh trả lại, dính trúng

bụng Quang, Quang mất thăng bằng té. Nó sợ nên nhắm mắt lại, nó sợ thấy người mình yêu thương đánh nhau. Nó sợ quá hét lên :

- HAI NGƯỜI DỪNG LẠI ĐI, TÔI ĐAU, ĐỪNG ĐÁNH NỮA, HUUH....

Hắn và Quang nghe nó khóc thì xót xa , Quang chạy lại lau nước mắt cho nó, hắn nói lạnh :

- Bỏ ra...

Nói rồi hắn quay đầu nhắm nó đến phòng y tế. Còn Quang đứng đó nói :

- Anh được lắm, đợi đó....

-----Phòng y tế-----

Hắn và nó đến thì không thấy cô y tế đâu, nó thở phào nhẹ nhõm vì nó sợ đau. Nhưng nó không được toại nguyện, hắn đi đến tủ thuốc lấy mấy chai thuốc sát trùng với mấy miếng bông gòn và cuộn băng keo. Hắn định sát trùng cho nó nhưng hắn mới cầm chân nó thì nó đã quay sang chỗ khác, hể hắn định bôi thuốc thì nó lại quay sang chỗ khác. Hắn hết kiên nhẫn rồi nên quát :

- NGỒI YÊN.

- Sợ.... - nó thút thút khóc

Biết mình đã sai nên hắn dỗ nó.

- Sợ gì??/ Nín đi, anh xin lỗi....

- Đau...

- Không sao đâu, bôi thuốc xong anh dẫn đi ăn kem, chịu ko??? - hắn dỗ nó

- Vâng, anh hứa nha. - mắt nó sáng rực lên

Nó ngồi yên cho hắn bôi thuốc cho nó, nó nhắm mắt, mím chặt môi. Bôi thuốc xong hắn lấy đồ băng lại cho nó rồi công nó về lớp. Về đến lớp.....

- Nhỏ đó được anh Sơn công kia, đúng là quyền rũ người khác...

- Phải dạy dỗ nó mới được.

- Làm màu, chắc dụ dỗ ảnh rồi chứ gì..

Hàng ngàn lời mĩa về nó... Quang thấy hắn công nó thì rất tức giận, trước khi đi, hắn còn nói nhỏ vào tai nó : " Ra về chờ anh trước cổng, anh chờ em đi ăn kem ". Nhắc đến kem nó nở nụ cười rất tươi, rồi hắn cũng về lớp. Thấy chân nó băng bó, nhỏ và cô chạy lại hỏi thăm, đang nói giữa chừng thì cô nó bước vào lớp, tụi nó giải tán. Cô giáo chủ nhiệm nói :

- Hôm nay lớp ta có học sinh mới. Mời em lên giới thiệu.

- Mình tên là Lê Công Duy Quang, mới chuyển đến, mong các bạn giúp đỡ. - Nói xong Quang cười làm mấy đứa con gái chảy máu mũi

- Quang, i love you....

- Yêu bạn...

Bọn con gái la toáng lên muốn sập trường.

- Bây giờ em muốn ngồi đâu??? - Cô giáo hỏi

- Kế bạn Phương ạ.

Nghe Quang nói xong lớp bắt đầu có tiếng bàn tán, Quang về chỗ, ngày hôm nay trôi nhanh, chốc lát đến giờ ra về....

-----Cổng trường-----

Nó đến đứng đợi hắn, Quang đi lại hỏi:

- Đi về với tui chứ???

- Tui có hẹn rồi, ông về trước đi.

Quang thừa biết nó hẹn với ai, Quang lạnh lùng bỏ về. Nó đang đứng đợi hắn thì có đám con gái đi ngang qua cố tình đụng vào nó làm nó té, may là chưa đụng trúng vết thương. Bọn họ nói :

- Tao cảnh cáo mày tránh xa anh Sơn ra!!!!

- Nghe rõ chưa, nếu không đừng hối hận

Hắn đứng đó nghe và thấy hết mọi chuyện, hắn bình thần đi lại, hắn đang vui mà nhìn thấy cảnh đó, hắn hét :

- MÀY CỐ TRÁNH XA YUH RA CHO TÔI, KHÔNG THÌ ĐỪNG TRÁCH.

Mấy người đó nghe thấy giọng hân thì hoảng sợ bỏ chạy. Hân đỡ nó dậy rồi ẵm nó vào trong chiếc xe hơi hân đã cho người đem đến, hân lái một mạch đến cửa hàng kem nổi tiếng. Nó chọn li kem vani còn hân thì chocolate, người ngoài nhìn vào cứ nghĩ 2 người là 1 cặp. Chị nhân viên đem kem ra nói, hôm nay chúng tôi có khuyến mãi tặng cho các couple một món đồ đôi, cô nhân viên đưa ra 2 con gấu bông nhỏ đưa cho nó và hân. Nó đỏ mặt chu mỏ lên cãi :

- Chắc chị nhầm rồi, chúng tôi không phải couple.

Nhưng chị nhân viên dửng dưng như không nghe, còn hân yên lặng không nói gì cả. Nó ngại quá cầm đầu ăn kem, nó không biết rằng hân cũng ngại, nhìn nó ăn ngon lành, hân tiện tay cầm điện thoại chụp lên nó vài tấm. Rồi hai người cũng về, chờ nó về đến nhà, hân chúc nó ngủ ngon. Nó làm vsen rồi nhảy lên giường lăn qua lăn lại nhớ lại mọi chuyện rồi bắt giấc đó mất, nếu nó và hân trở thành couple chắc nó hạnh phúc lắm. Đêm đó, có 2 người mất ngủ...

Có lẽ lâu lắm tác giả mới up chap mới được, thông cảm nha, xin tạ lỗi, cho tác giả lời bình đi các độc giả.....

^^

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Đừng Bỏ Em Mãi!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Chuyện Lạ

Sáng hôm sau, tại một ngôi nhà nọ, có một cô bé tựa như thiên thần đang ngủ say sưa, có tiếng gọi to... - Phuong, dậy đi học nè, nhanh đi, ... - Quang gọi to

- Mới sáng sớm đưa nào phá không cho bà ngủ vậy trời, chết với bà.... - nó lấy gối chọi loạn xạ

- Bà không xuống tui lên phòng đó - Quang cười gian

Nó làm như không nghe thấy gì cứ chồm chần ngủ tiếp. Quang bước lên phòng nó, gõ cửa không thấy ai trả lời thì xông thẳng vào, thấy nó đang ngủ say sưa thì nảy ra ý định rất chi là tuyệt vời. Quang tiến thẳng đến....

bàn trang điểm của nó lấy đồ trang điểm, mở ra toàn những thứ chưa dùng đến, Quang nghĩ : " con gái gì giống con trai thấy sợ à, không bao giờ trang điểm, haizz". Quang bôi những thứ ấy lên mặt nó rồi kéo chăn nó ra làm nó té xuống đất, nó hét to :

- Đứa nào giựt mền của bà, bà chém chết nè....

- Dậy đi cô nương, trễ rồi đó... - Quang cười nói

- Ok, xuống nhà cho bốn cô nương thay đồ... - nó không biết trong nụ cười đó ẩn chứa cái gì nên cười lại

Nó vào nhà vệ sinh, nhìn mình trong gương, gương mặt nó bây giờ phải nói là rất rất mắc cười, son môi thì bôi đỏ chót, má hồng đánh đỏ như mới bị tát, mắt thì bôi đen như con gấu trúc, còn thêm cái đầu bù xù nữa, nó hét to nhất có thể :

- LÊ CÔNG DUY QUANG, ÔNG CHẾT VỚI TUI.

Nó làm vsen và thay đồ trong vòng 5 phút (nhanh dữ), nó chạy nhanh xuống nhà, rượt Quang chạy vòng vòng không may vấp cái ghế té, vết thương đập vào sàn nhà chảy nhiều máu, nó ngồi ôm chân, Quang thấy vậy chạy lại đỡ nó, nó đánh Quang tới tấp, Quang lấy hộp cứu thương băng bó lại cho nó. Đến trường...

- nhỏ đó hét người này đến người kia nhi.. - một nhỏ nói

- Lặng nhắng - có người nói

- Không có giáo dục...

Hàng ngàn lời bàn tán cứ nói về nó. Nó cứ đi thẳng vào lớp, hôm nay lớp nó được trường quay phim, công sức của tụi nó mấy tuần nay. Nhưng...

H ra chơi buổi sáng..

- Máy cậu, chiều nay chơi cầu cơ không ??? - một bạn trong lớp nói

- Ok , có mấy người chơi??? - nó

- Có Linh, Vy , Tâm, Nam, Quốc, Phuong, Đạt, Châu, Nghi. - một người nói

- Để tớ đứng cho... - nó

- Khôn quá ha, đứng lỡ có ma chạy trước rồi bỏ tụi này ở lại - đồng thanh

- hehe

Bỗng có người đọc vài chữ trong câu thần chú, cả đám đánh hội đồng đưa đó và hét :

- IM.

Mọi chuyện kì lạ bắt đầu xảy ra. Lớp nó đã chuẩn bị sẵn sàng để quay phim nhưng cô giáo nói :

- Lớp chúng ta sẽ không được quay phim, cô đã cho lớp 10A2 diễn.

Tụi nó than thở, nhưng lớp nó sẽ có 2 cô vào dự giờ. Đang diễn , bỗng...

"Xoèng"

Có tiếng thủy tinh vỡ, một cái nhiệt kế đã bể.

" xoèng "

Thêm một cái nhiệt kế nữa vỡ, lớp nó phải dừng diễn và đi về lớp học.

- Bực ghê á, công sức của tụi mình đổ sông đổ biển hết rồi. - nó

- Đúng đó.

- Nhưng mấy cậu có nhớ không, từ khi đọc câu thần chú mọi chuyện bắt đầu xảy ra. - nhỏ

- Cậu nói tớ mới để ý, tại Tâm hết á.

- Tại sao lại có con dao trên lầu 7 nhỉ??? Lúc tụi mik bước vô phòng đầu có đầu, từ khi nhìn ra cái cửa sổ dẫn ra cái thể giới kì lạ bên kia thì quay lại trên bảng mới có con dao.
- Đạt (ai không nhớ xem lại chương 6)

- Ủ, kì lạ ghê nhỉ. - Cô

- Rồi còn bị huỷ diễn nữa, rồi bị bể nhiệt kế. - Châu

- Rồi chạy tùm lùm lầu nữa. - Nam

- Rồi có mấy chú cứ nhìn chăm chăm vô tớ đó . - Nghi

- Tụi mình đi tìm hiểu về lầu 7 và lầu 6 không??? - Quốc

- Ok lun - đồng thanh

Rồi cũng hết giờ, lớp nó xuống ăn trưa, mọi chuyện vẫn xảy ra như bình thường. Về nhà , nó kể cho Oppa nghe. Rồi nó cũng đi ngủ, đêm nay nó ngủ không được.

Hết chương 15, chương sau sẽ rất kinh dị nhá.

Chuẩn bị tinh thần đi các bạn....

Hahahahahahaha (cười kinh dị)

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Dừng Bỏ Em Mãi!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Bắt Đầu Từ Lầu 7

Ngày hôm sau.. Ở lớp 10A1 có 1 nhóm đang ngồi bàn về chuyện ma quỷ, nó lên tiếng :

- Bây giờ chúng ta sẽ bắt đầu từ đâu???

- Từ lầu 7 đi. - Đạt nói

- Mà tớ thấy kì lắm, hình như chỉ có lớp mình thấy con dao đó thôi, còn mấy lớp kia không biết gì hết... - nhỏ nói

- Có lẽ nào lớp mình bị một lời nguyền không??? Chỉ có lớp mình thấy con dao... - Châu nói

- Bắt đầu từ đây đi,lầu 7, mà nè, trưa nay đi không, lần đầu chỉ có 3 đứa thôi. - cô

- OK lun, mà ai đi đây??? - Nghi hỏi

- tớ - nó

- Vậy tớ cũng đi. - Đạt
- Đạt đi tớ cũng đi. - Châu
- Ok vậy trưa nay 3 người đi nhá. - nhỏ

H ăn trưa....

- Phương, ăn lẹ còn đi - Đạt hỏi nó
- Ok đợi tớ xú, 11h30 rồi đi. 5p nữa - nó

Nói rồi Đạt ngồi xuống kể nó, bỗng nó đang ăn quay qua thấy Đạt đang ngồi nhìn nó, nó phán cho 1 câu :

- Bộ đẹp lắm hay sao mà nhìn ??? - nó

Nó nói xong rồi đi lun, quay lại vẫn thấy Đạt ngồi đó , nó hét :

- Nhóc một xoáy, có đi không mà ngồi đó hoài vậy??
- Ủa đi đâu zậy Phương??? - Quang nhảy zô
- À không có gì, lên ngủ trước đi. - nó - đi Đạt ới
- Ừ tới liền - Đạt
- Ừ vậy bà đi đi, cẩn thận đó. - Quang

Lầu7...

Một không khí u ám bao trùm lấy lầu 7, Đạt chạy lên trước bỏ 2 đứa con gái đi sau là nó và Châu. Bỗng lên đến lầu 7 chẳng thấy Đạt đâu, nó sợ nên gọi :

- Nhok một xoáy, đừng làm tớ sợ nhá.

Rồi nó và Châu cũng đi vô căn phòng đó, nó hỏi :

- Châu, còn thấy con dao không???
- Còn con dao

Bỗng cái cửa tự phát lên tiếng, có tiếng động.

- Hù... - Đạt nhảy ra sau cái cửa và hét
- Áaaaaaaaaaaaa, maaaaaaaaa - đồng thanh

Tại nó sợ chạy như điên , Đạt cũng chạy theo, xuống dưới nó mới rượt Đạt chạy vòng vòng, bỗng nó dừng lại và hỏi :

- Nhóc một xoáy, hỏi này có thấy con dao không???
- không thấy.

- Ủa, Châu thấy mà. - nó

- Đâu có đâu, lúc tớ lên không có con dao - Đạt khẳng định

Mọi chuyện càng ngày càng lạ, nó không biết nên tin ai. Nó sợ.

Tiết writing (chương trình quốc tế buổi chiều) :

Sau khi làm một bài văn bằng tiếng anh xong thì:

- Mấy cậu, tớ vừa nhớ ra một điều. - Đạt chọt la lên
- Chuyện gì??? - đồng thanh
- Mấy bữa tớ thấy gần con dao có một mảnh giấy. - Đạt hét
- Nà nì !!! (Nani : một từ tiếng nhật có nghĩa là cái gì) - đồng thanh
- Is it true ??? (nó là sự thật hả ???) - nó
- Yes - Đạt
- Xú tiết film lên xem, ok ??? - nhỏ

Nó với Đạt nhanh chóng cất tập vở chạy lên đầu tiên, còn mấy bạn còn lại còn đứng đó cất tập vở, nó và Đạt lên đến lầu 7 thì nó sợ quá đi đằng sau cầm lấy cánh tay của Đạt, run run, Đạt biết nó sợ vì bây giờ chỉ có 2 đứa thôi, Đạt bước vô căn phòng, nó cũng đi theo, Đạt chạy lại cầm mảnh giấy lên, một dòng chữ giống như được viết bằng máu, nội dung là : " từ 13 lầu 6 phòng 603 " .

Đọc xong nó nói với Đạt :

- Bây giờ làm sao??? - nó rung rung
- Cậu đừng nói cho mọi người biết, chỉ chúng ta thôi hiểu chưa??? Mai tớ với cậu lên lầu ha. Nếu cậu sợ thì không cần đi đâu. - Đạt nói câu đã đều nó
- Hừ, tớ không sợ đâu nha, mai tớ đi với cậu. - nó kiên quyết
- Cậu nói nha. - Đạt cười

Nó và Đạt nhanh chóng giấu tờ giấy đi, bước vào phòng film đợi mọi người, mọi người cũng lên :

- Sao rồi, thấy gì không??? - Nghi
- Hồi nãy tớ vs Đạt vô đó không thấy gì hết, mảnh giấy trắng. - nó
- Nani , cậu với Đạt á. - Châu hét
- Ủ - Đạt

Nghe câu đó, Châu hét lên, Châu thích Đạt lâu rồi nên nghe câu đó thì thấy ghen, Châu thích Đạt từ đầu năm rồi, nhưng khi nó vô , Đạt lại không quan tâm ngó ngang gì đến Châu nữa , tối ngày chỉ biết chọc nó, quan tâm nó, còn bị đồn là couple , Châu cũng hơi ghen ghét nó, vì từ lúc nó vô trường đến giờ, nó được nhiều anh trong trường để ý, nó lại còn dễ thương nữa.

Nhanh chóng học xong tiết cuối rồi ra về.

hết ngày hôm nay, ngày mai sẽ có những chuyện kinh dị rùng rợn.

cám ơn các bạn đã đọc.

^^

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Đừng Bỏ Em Mãi!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Cái Gì??? Lầu 6 Có Ma!!!! (Part 1)

Bạn có nghĩ rằng ma có thật không??? Tôi tin vào điều đó , linh hồn có ở khắp nơi, nếu bạn chọc phá hay không tin vào nó , nó có thể sẽ khiến bạn tin đó, thật đấy, CẢN THẬN!!!! NÓ ĐANG Ở KẺ BÊN BẠN ĐÂY, HAHahaha.....

Giờ ăn trưa hôm sau

- Ăn nhanh rồi đi với tớ nha!!! - Đạt hỏi nó
- OK. - nó gọn gàng cái lên
- Đi đâu vậy cho tớ đi với!!! - Châu nghe Đạt nói thì nhanh chóng chen vào
- Không có gì!!! - Đạt nói
- Cho tớ đi đi mà!!! - Châu
- không là không mà. - Đạt nói gần như hét lên

Châu bỗng im lặng, không khí u ám, lần đầu tiên nó thấy Đạt như thế,nó nhanh chóng ăn rồi đi với Đạt.

Tại lầu 6 phòng 603.....

Nó và Đạt bước vào, không khí trong phòng u ám đáng sợ, nó cảm thấy lạnh sống lưng, Đạt đi tới cái tủ 13 , Đạt mở ra, một cuốn sổ gần như che hết tủ, một phần dẫm máu, rất cũ, bỗng....

Máu từ đầu chảy dài xuống ướt đầm sàn nhà, nó đứng đó thấy thì cảm thấy rất sợ a. Đột nhiên nó có linh cảm có cái gì đó rất xấu, nó bỗng đứng nhìn qua nhà vệ sinh nữ, nó phát hiện ra nó không có dán bùa, nó bỗng đứng nhìn vào trong thì thấy nước chảy mặc dù không có ai, nó lùi lại gần chỗ Đạt , nó nắm lấy tay Đạt , Đạt chuẩn bị lấy cuốn sổ xuống thì thấy nó như thế nên hỏi :

- Cậu sao vậy hử???

- Có cái gì trong nhà vệ sinh nữ, tớ sợ.... - tay nó ướt đầm

Đạt đóng tủ lại đi ra khỏi phòng dẫn nó theo, đi lại gần nhà vệ sinh nữ, nó không còn nghe tiếng nước chảy nữa, nó và Đạt nghe thấy tiếng động từ trong nhà vệ sinh nữ phát ra, một tiếng cười của trẻ con, rất đáng sợ, tiếng cười đó ngày càng rùng rợn, một dòng máu chảy ra từ trong nhà vệ sinh, trong dòng máu đó còn kết hợp thêm cả tay người, mất ,.... Nó với Đạt nhìn lên trên thì thấy một cái đầu ló ra, gương mặt rất đáng sợ, nhìn Đạt và nó rồi cười, cái đầu đó tiến về phía nó và Đạt, càng ngày càng gần, nó hoảng quá cứ đứng đó , còn Đạt bỗng đứng cầm tay nó chạy xuống, cái đầu ngừng đuổi theo, cứ đứng đó mà cười :

- Hahahahahaha, mọi chuyện chỉ vừa mới bắt đầu, hahahahahaha - cái đầu đó vừa cười vừa phát ra những âm thanh ghê rợn.

Nó và Đạt chạy xuống dưới với tốc độ ánh sáng, nó chạy xuống đến lầu 4 thì bị vấp té :

- AAAAAAAAAAAAAAAAAA - nó

- Ui da, đau... - nó té kéo theo Đạt lun

- Xin lỗi. - nó hỏi lỗi

- Ok, đứng dậy đi, hình như nó hết chạy theo rồi. - Đạt trấn an nó

- Uk , giờ đi ngủ đi , oyasumi (có nghĩ là ngủ ngon trong tiếng nhật).

- Ok, oyasumi.

-----giờ ra chơi hôm sau-----

- Máy cậu, lên lầu 6 tìm hiểu không??? - Quốc

- OK - đồng thanh

Lên đến lầu 6, đám tụ nó vô trong phòng tìm bí ẩn, nó bước vào trước, bỗng.....

"tầm", cánh cửa đóng mạnh lại, nó cố mở ra nhưng không được, giống như có người giữ chặt cửa không cho nó ra vậy, có tiếng động phát ra từ tủ 13....

Bên ngoài...

Đạt như muốn điên lên, đập đá đủ kiểu nhưng cửa vẫn không mở.

- Chết tiệt, làm sao bây giờ??? - Quốc

- Tớ không biết - nhỏ

Bỗng hấn đi qua thì thấy đám lớp nó , hỏi :

- Tụi em đang làm gì vậy???

- Dạ , yuh bị - Cô nói

- Im đi. - Đạt quát

- Yuh bị làm sao ??? - hấn

- Dạ, yuh ở trong đó - nhỏ

- há??? - hấn hét

Hấn cứ đập cửa nhưng không được, giống như hấn biết chuyện gì đang xảy ra vậy.

- Anh Sơn, dừng lại đi, tụi em thử nhiều cách rồi mà cánh cửa ko mở... - Quốc bỗng ngồi sụp xuống trà lòi

Hấn như bỏ ngoài tai mọi lời nói. Bỗng hấn nhóy bên phòng 604 có một cây gậy, hấn liền chạy qua lấy gậy quay lại đập vào phần kính của cửa, quả nhiên, kính vỡ, hấn đưa tay vào trong mở cửa, rồi cả đám xông vào. Mọi thứ bình thường, còn bình thường hơn cái chữ bình thường nữa, duy chỉ có nó là bất bình thường, chân nó bị chảy máu một đường rất dài, giống như vết rạch, máu chảy rất nhiều. Nhỏ bật khóc, nhỏ nhớ về cái quả khứ đâm máu của nó, cô thấy nhỏ như thế thì an ủi nhỏ. Hấn nhanh chóng công nó đến bệnh viện. 30p sau....

- Cô ấy không sao, nhưng vết thương này không được dính nước , chúng tôi không tìm ra nguyên nhân làm nên vết thương này, các cô cậu có thể vào thăm . - Bác sĩ nói

Cả đám chạy vô thăm nó, hấn hỏi nó :

- Em có nhớ tại sao có vết thương này không???

- Cái đầu, cái đầu có... có.... - nó hoảng sợ nói

- Cái đầu mấy bữa hả??? - Đạt hỏi

Nó không nói gì chỉ khẽ gật đầu.

- Cái đầu nào??? - cô hỏi

- Nó ra sao??? - nhỏ hỏi

Nó không trả lời. Bỗng hấn cất tiếng :

- Có phải cái đầu có gương mặt rất đáng sợ, máu me tùm lùm không??? - hấn suy nghĩ một lúc rồi hỏi

- Chính nó đó, sao anh biết??? - Đạt nói

- Có phải anh biết gì về nó không??? - Châu hỏi

- Đúng, anh có biết về nó nhưng anh không thể kể cho tụi em nghe được, anh xin lỗi. - hấn nói

Bỗng Đạt chạy ra ngoài, tụi nó thấy vậy nên chạy theo bỏ lại nó và hấn. Đạt chạy về trường và dừng lại trước cái tủ 13, tụi nó cũng đứng đó chứng kiến, Đạt mở cái tủ ra, lần này chẳng có máu, cũng chẳng hôi hóp, vẫn là cuốn sổ đó, Đạt cầm ra ngoài. Cuốn sổ bụi bặm với dòng chữ ngược ngoạc : Nhật kí những ngày ở trường Star". Đạt cầm và chạy xuống tủ của mình đặt cuốn sổ vào đấy, Đạt muốn chờ nó khỏi đau chân rồi cùng xem với mọi người. 1 tuần sau...

- Chân khỏi rồi hả nhóc ??? - anh Khôi hỏi nó

- Sao anh biết??? - nó thắc mắc

- Nghe nói thôi. - anh Khôi nói

- Ừm, em lên lớp nha. - nó cười

Đi đâu nó cũng nghe lời hỏi thăm của mọi người, cả lớp thấy nó thì xúm lại hỏi thăm :

- Khỏi rồi hả ??? - Quang

- Xíu nữa có chuyện hay nè. - nhỏ nói

- Đúng đó. - Quốc nói

- Đạt sẽ mở cuốn sổ đó. - cổ nói

- Từ từ nào mọi người. - nó

Giờ ăn trưa...

- Ăn lẹ rồi lên mở cuốn sổ nào mọi người. - Đạt

- Ok - đồng thanh

Sau khi ăn xong..

Đạt cầm cuốn sổ mở ra, trong đó viết

*****hết chương
17*****

Mời mọi người đón xem chương 18 và xem cuốn nhật kí đó viết gì nha!!! Xin lỗi vì ra chương 17 hơi lâu... :)

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Đừng Bỏ Em Mãi!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Cái Gì??? Lâu 6 Có Ma!!!! (Part 2)

Có những chuyện chúng ta không hề nghĩ tới.....

Đạt mở cuốn sổ ra.

Ngày 1 tháng 8 năm 2000

Hôm nay là ngày đầu tiên tôi học ở ngôi trường mới này, tôi đã nhận được học bổng, vui quá đi!!!

Ngày 5 tháng 8 năm 2000

Hình như mọi người không thích những người nhận được học bổng để bước vào ngôi trường danh giá này như tôi, mọi người ghét tôi, chỉ vì tôi nghèo ??? Tôi sẽ cố gắng học ở ngôi trường này bằng mọi giá!

Kiều My à, cố lên!!!

Ngày 7 tháng 8 năm 2000

Công nhận cô đơn thật, chả có bạn bè trong cái ngôi trường này, hay thật, từ một đứa được quan tâm nhất bên ngôi trường tiểu học lại trở thành đứa cô đơn nhất trong ngôi trường này.

Ngày 10 tháng 8 năm 2000

Thế là đã 10 ngày trôi qua từ khi tôi học ở đây, tình hình cũng chả thay đổi gì, tôi vẫn bị ghét, vẫn bị nói xấu.

Ngày 12 tháng 8 năm 2000

Hôm nay tôi đã quen được một chị rất dễ thương, chị ấy muốn chơi với tôi, hạnh phúc quá, cuối cùng cũng có người chấp nhận tôi, chị đó tên là Quỳnh Anh.

Ngày 20 tháng 8 năm 2000

Tôi biết được một sự thật rất khủng khiếp rằng chị ấy đang lợi dụng tôi, bàn kế hoạch hại tôi nhưng tôi đã xem chị ấy là người chị ruột, tôi phải làm sao đây??? tôi sẽ giả vờ không biết...

Ngày 21 tháng 8 năm 2000

Sức chịu đựng của con người cũng có giới hạn, tôi gần như sẽ bùng nổ...

Ngày 30 tháng 8 năm 2000

Kì vậy, sao hôm nay mọi người đối xử tốt với tôi thế chứ, tôi thấy vui vui sao á, hi hi.

Ngày 15 tháng 9 năm 2000

Mọi người làm gì thế, tôi bị mất điện thoại, có bạn nói nó ở trong nhà kho của trường, lúc đi ngang qua bạn đó thấy đt của tôi, tôi đi đến đó, nhưng sao tôi chả thấy gì hết, tôi đi vòng vòng trong nhà kho kiểm đt, cái cửa bỗng đóng lại, có người nhốt tôi ở ngoài, tôi cố gắng la hét, nhưng sao chỉ nghe tiếng cười bên ngoài, tôi sợ lắm, hình như chị Quỳnh Anh cũng có mặt bên ngoài thì phải, tôi khóc, tôi buồn lắm, tôi sẽ nhớ mãi những kỉ niệm của chị Quỳnh Anh và tôi, tôi thương chị lắm..

Đạt lên tiếng :

- Tụi mình có cần tìm hiểu về chị ấy không???
- Đúng rồi, tìm hiểu về chị ấy đi. - nó
- Ok - đồng thanh
- đọc tiếp đi. - đồng thanh

Ngày 16 tháng 9 năm 2000

Cuối cùng cũng có người đến, người đó cứu tôi ra khỏi nơi tôi tắm đót, người đó đẹp trai lắm..

Ngày 18 tháng 9 năm 2000

Hình như tôi thích anh ấy mất rồi, anh ấy tên là Minh Duy, lớn hơn tôi một tuổi, dễ coi, học giỏi nè, đẹp trai nè...

- Minh cũng nghe về anh Minh Duy rồi, nổi tiếng lắm luôn, ca sĩ đó, mĩk đi hỏi anh đi. - cô

- Ok - đồng thanh

Sau giờ học, cả đám chạy đến hỏi cô chủ nhiệm :

- Cô ơi, cô có biết chị Kiều My không ạ??? - nó

Cô chủ nhiệm của tụi nó lặng đi, không nói gì hết, Kiều My là một học sinh cô của tụi nó từng dạy, đã lâu lắm rồi cô không nghe cái tên này.

- Cô ơi, cô nói gì đi... - Đạt lay người cô Thanh (tên cô chủ nhiệm của bọn nó)

Cô thoát khỏi dòng suy nghĩ và những kí ức ngày xưa, cô Thanh bắt đầu kể :

- Kiều My à, cô đã từng dạy chị ấy, My là một học sinh giỏi, nhưng luôn luôn bị mọi người xa lánh vì nhận được học bổng, chắc tụi em cũng biết, con nhà nghèo vô trường này sẽ bị mọi người khinh thường, My xin đẹp lắm các em à, nó cũng tốt bụng, nó luôn tìm mọi cách để mọi người không đối xử như vậy với nó nữa, hồi đó có một bạn lớp trên hằng ngày qua tìm nó, nghe nói tên Quỳnh Anh, cô cũng vui vì My tìm được bạn, nhưng My biết được một sự thật là chị đó ghét nó lắm, My đã bị nhiều người hại, bạn bè lúc nào cũng tìm cách hại nó và khiến nó bước ra khỏi ngôi trường này, My đã cố gắng chịu đựng, nhưng đến một ngày, nó không thể chịu đựng được nữa, nó chống lại và đã bị đánh, rồi nó chết tại ngôi trường này.

- Tụi con cảm ơn cô. - nó

Nói rồi, tụi nó xúm lại bàn chuyện :

- Tớ thấy tội nghiệp chị ấy quá à!!! - nó

- Đúng đó!!! - Đạt

Tụi nó tìm tung tích của người tên là Quỳnh Anh, cuối cùng tụi nó cũng tìm ra. Quỳnh Anh ư, chị ấy xinh đẹp lắm, nghe đồn còn rất tốt bụng, vậy sao năm xưa lại làm như thế với chị Kiều My chứ??? À, thì ra bây giờ chị ấy đã thay đổi, chị ấy rất hối hận về chuyện năm xưa. Tụi nó tin chỉ, tụi nó quyết định sẽ đọc tiếp cuốn nhật kí.

Ngày 31 tháng 12 năm 2000

Hôm nay là ngày cuối năm, sáng nay trời se se lạnh, giờ ra về, tôi đang dọn dẹp thì vô cớ bị mấy bạn buộc tội trộm cắp, tụi nó đánh tôi, đau lắm, tôi hất tay tụi nó ra, đánh nhỏ gần nhất, tụi nó thấy vậy đánh tôi tới tấp, máu, máu từ miệng tôi cứ trào ra, đau thật đấy.

Ngày 12 tháng 1 năm 2000

Tôi có một quyết định rất táo bạo là tự tử...

Ngày 15 tháng 1 năm 2000

Hôm nay tổ tôi trực nhật, mọi người phân công tôi và 2 người nữa, nhưng 2 người họ dọa tôi và bắt tôi trực một mình, rồi họ đi về, sau khi trực xong, tôi nghe thấy tiếng khóc trên lầu 6, lầu mà mọi người sợ nhất, quái lạ, ai ở trên đó giờ này nhỉ??? Tôi bèn lên xem, chả thấy ai cả, nhưng càng bước đến nhà vệ sinh tôi càng nghe tiếng khóc càng rõ, tôi bước đến, mở cửa ra thì thấy vài dấu chân đen thui, rồi có vài tia sáng trước mặt tôi nữa, bỗng dưng máu từ đầu chảy ra, có một cái đầu xuất hiện, máu me tùm lùm, ghê lắm, tôi cố gắng lấy hết can đảm không bỏ chạy, tôi nói chuyện với nó, nó cũng nói với tôi rất nhiều chuyện, tôi với nó có vẻ hợp nhau, nó biết mọi chuyện về tôi, nó bày kể cho tôi...

Ngày 13 tháng 3 năm 2000

Hằng ngày tôi đều lên chơi với nó, cũng vui vui...

Ngày 14 tháng 3 năm 2000

Tôi thực hiện kế hoạch của tôi và nó, đó là trả thù những người từng hại tôi, mọi chuyện đều êm xuôi, nó rủ tôi làm ma chung với nó, tôi đang suy nghĩ, phải làm sao đây???

Ngày 16 tháng 3 năm 2000

Tôi quyết định rồi, làm ma cũng vui mà, 2 con ma lầu 6 của trường, tôi quyết định tự tử...

Tụi nó lật sang trang kế tiếp thì không thấy gì nữa, nhưng tụi nó có linh cảm rằng chắc chắn những trang trắng tinh này có nội dung, tụi nó nhất định phải tìm ra cách để đọc những dòng chữ này, thế là mọi chuyện đã được làm rõ.

LẤU 6 CỎ MA

Tết rồi nên tác giả sẽ bù chap, xin lỗi vì ra chương mới hơi lâu, nhưng mọi người vẫn ủng hộ nha. chúc mọi người năm mới vui vẻ, nhận được nhiều lì xì. HAPPY NEW YEAR 2016!!!!

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Đừng Bỏ Em Mãi!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Gọi Hồn Lúc 12H Đêm.

Cả đám quyết định sẽ chơi câu cơ để nói chuyện với hồn ma của chị My. -----

11 giờ 40 phút (đêm)

Tụi nó đã có mặt đầy đủ, mọi thứ đã chuẩn bị sẵn sàng để bắt đầu gọi hồn.

11 giờ 50 phút (đêm)

- Ủa, tụi em làm gì ở đây??? - Hấn đi ngang qua thấy tụi nó nên hỏi

- Dạ, ờ thì... - nó

- Không có gì đâu anh, tụi em định mở party thôi. - Đạt

- Party gì giờ này, nói thật đi. - hấn thấy sự vô lý

- Thật ra không phải party mà tụi em đang gọi hồn ạ. - Quốc nói

Sau câu nói ấy, Quốc đã bị cả đám hội đồng rất chi là tội. Hấn thấy vậy cũng hơi hoảng, cần tụi nó, cuối cùng cũng dừng lại. Hấn nói :

- Có phải gọi hồn chị Kiều My đúng không??? - hấn

- Dạ, sao anh biết? - nhỏ hỏi

- Bí mật. - hấn

12 giờ 00 phút

Mọi thứ đã chuẩn bị sẵn sàng, hấn cũng tham gia, cả đám đặt 1 ngón tay của mĩk lên cái chén thủy tinh, Đạt đọc câu thần chú.

- Chúng tôi có thể chơi đc chưa??? - Nó hỏi

Cái chén bắt đầu di chuyển đến chữ CÓ. Tụi nó lại hỏi:

- Có phải chị Kiều My đúng không??? - Châu hỏi

Cái chén lại di chuyển đến chữ ĐÚNG.

- Tại sao chị lại làm như vậy với Yuh ??? - Quang hỏi

Cái chén di chuyển thành T-A-I-V-I-T-O-I-T-H-I-C-H.

- TrỜI ời, vậy chị không thể dừng lại được sao ??? - nhỏ hỏi

Cái chén lại di chuyển C-A-C-N-G-U-O-I-Đ-U-A-S-A-O???

- Không đùa đâu, không lẽ lòng thù hận của chị lớn đến như thế- Cường hỏi

- Sao chị không siêu thoát khi đã đạt được mục đích của mình mà lại còn ở đây??? Làm bạn được chứ??? - hấn bây giờ mới lên tiếng

Cái chén di chuyển rất nhanh, từ chỗ này qua chỗ khác khiến tụi nó sợ.

- Ai đây vậy, giỡn dai nha. - Đạt
- Cậu đây hả Quang??? - nó hỏi
- Không, cậu đây hả Rin??? - Quang nói
- Không có,...

Nhỏ chưa nói hết thì cái chén đã dừng lại ngay chữ QUỶ. Tụi nó hoảng quá đọc câu thần chú kết thúc, rồi xé nát tờ giấy.

- Tính sao đây??? - nó
- Cứ về nhà đi, mai lên trường tính tiếp, giờ cũng trễ rồi. - hấn
- Dạ, cả nhà ngủ ngon. - đồng thanh (trừ hấn)

Rồi cả đám giải tán, ai về nhà nấy. Mọi người ngủ một giấc rất ngon.

6h sáng

Tại nhà của mỗi đứa, chuông đồng hồ vừa chỉ 6h rồi reo:

- TRỜI OI, MƠI ĐÓ MÀ TRỜI ĐÃ SÁNG RỒI HẢ??? - những âm thanh phát ra cùng một lúc

Tụi nó đến trường với đôi mắt gấu trúc nhìn rất chi là hài hước, lớp 10A1 không ồn ào như mọi ngày, không gian yên tĩnh đến lạ thường vì những thành phần cá biệt không hện đã ngủ ngon lành trên bàn, ngủ ngon đến nỗi cô bước vào lớp chỉ lắc đầu vài học sinh. Trong đầu những đứa còn lại đều có chung một suy nghĩ : " Thế là xong đời tụi nó rồi, haizz, tiết địa mà lại... ". Cô Địa của tụi nó nổi tiếng là lạnh lùng, nhìn thấy cảnh tượng như vậy thì lên tiếng :

- Bây giờ cái lớp này muốn sao đây??? Các bạn đang ngồi đó đứng hết tiết cho tôi, còn các bạn đang đứng thì ngồi xuống, bây giờ chúng ta bắt đầu học bài mới.

Tụi nó mệt mỏi đứng lên, đứa nào cũng gục lên gục xuống nhìn mà tội. Đành phải đứng hết tiết vậy.

Giờ ra chơi...

Đứa nào đứa nấy ngủ say như chết, thế là hôm nay không bàn kế hoạch được, chịu thôi, chứ tụi nó mệt lắm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Đừng Bỏ Em Mãi!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Mọi Chuyện Được Giải Quyết Ổn Thỏa

Nó liếc nhìn lên lầu 6 gặp 2 linh hồn ấy... - Chị à, ra nói chuyện với em đi. - nó hét to

- Chị à, ra đây đi!!!! - nó lại hét

Cuối cùng linh hồn ấy đã hiện ra, nó hơi sợ nhưng vẫn lấy can đảm hỏi:

- Chị à, bình tĩnh nói chuyện với em nha!!!
- Có chuyện gì để nói - giọng nói ghé rợn vang lên
- Chị à, em có thể nào giúp chị siêu thoát được không, em thấy chị chết oan quá. - nó nói

- Vậy à, nếu vậy thì cô tìm xác của tôi trước đi rồi nói chuyện tiếp. Nhưng tôi sẽ cho cô xem quá khứ của tôi, và nơi có xác của tôi, vì tôi là ma rồi nên... Mà thôi, vậy nha, bắt đầu. - Hồn ma của Kiều My nói

Mọi chuyện tua chậm lại, nó hòa nhập với thế giới của Kiều My, nó được chứng kiến mọi chuyện, đến khúc chị bị nhốt, nó muốn chạy lại cứu chị lắm nhưng không được, nó thấy được chị đã phải chịu oan ức như thế nào khi là một đứa nhà nghèo và học tại ngôi trường này, số phận trở trêu thật, không lẽ chỉ vì nghèo mà không được học ở đây sao, bất công thật đấy, đến cảnh chị tự tử, mọi người không ai để ý đến cái chết đó, vẫn sinh hoạt bình thường như không có chuyện gì xảy ra, nó bật khóc, nó thấy tội chị lắm. Kí ức chị tua đến đó, nó sẽ giúp chị siêu thoát, nó lập tức chạy thật nhanh đến nơi đó, đứng, là xác chị vẫn còn đó, nhưng sao nó không bị phân hủy, tại sao nó không được chôn cất đàng hoàng chứ, bất công quá mà, nó ôm cái xác không hồn đó khóc rất lâu :

- Chị à, hức hức.... em tìm ra chị rồi.. hức... chị sẽ không còn cô đơn đâu, hãy siêu thoát chị nhé...

Bỗng hai hàng nước mắt chảy dài trên mặt xác chết đó, linh hồn hiện ra:

- Em thật tốt, chị làm bạn với em nhé!!!! Chị sẽ siêu thoát mà...

- Dạ

Nói rồi linh hồn biến mất, nó chôn cất cho chị đang hoảng, nhưng hình như vẫn còn 1 con ma nữa.

Vài ngày sau..

Nó nhận ra, từ khi chị đi, con ma còn lại cũng biến mất trả lại sự bình yên cho ngôi trường này. Thế là mọi chuyện đã xong, nó quyết định giữ bí mật.

vài ngày sau...

Hôm nay tiết đầu là tiết của GVCN, cô đi vào kèm theo một cái tin rất vui, cái lớp gì mà quậy thấy sợ, GVCN phải cầm cây thước gỗ đập xuống bàn một phát. Cả lớp im phăng phắc.

- Như các em đã biết, sắp đến kì thi rồi, hãy thi thật tốt, sau kì thi, trường sẽ tổ chức một chuyến đi chơi xa 10 ngày ở Vũng tàu- Đà Lạt - Nha Trang- Mũi Né...

Cô chủ nhiệm chưa nói hết câu lớp nó đã bàn tán ồn ào, cô nói tiếp :

- Lớp chúng ta sẽ đi chung xe với lớp anh chị, 11A1.

- HẢ!!!!!! - tụi nó hét

- Đi chung với lớp các tiền bối sao, không thể nào. - Cô nói

- Mà thôi cũng vui mà, lớp mình cũng thân với lớp bên đó mà đúng không??? - Đạt

À mà quên giới thiệu, 11A1 - lớp của oppa nó, của anh Khôi, anh Hoàng,... kì này chắc chắn tụi nó quậy xả láng luôn cơ. Tụi nó bàn tán sôi nổi lắm

- Tụi mình ngồi chung nha, cho dễ tám. - nó

- Ok lun, mà nhớ đem nhiều đồ ăn nha - Châu nói

- Ok, mặc đồ nổi nổi xúu nha!!! - Đạt chen vô

- Ok, mà chuyện này tính sau đi, trước đó còn có kì thi mà, phải vượt qua đó trước đã. - Nhỏ nói

- Trời ơi, lại phải thi nữa hà... - đồng thanh

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Đừng Bỏ Em Mãi!!!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Chuẩn Bị Cho Chuyến Đi Chơi

Sau kì thi gây cản ấy, tụi nó có 1 ngày để chuẩn bị chuyến đi chơi 10 ngày trường tổ chức. Lớp nó rủ nhau đến siêu thị mua thức ăn. Tại siêu thị...

Mỗi đứa một nơi, đứa nào cũng có đôi có cặp cả, chỉ có mình nó lẻ loi thôi à, tụi nó làm loạn cả siêu thị, mua hết món này đến món kia, tội nhất vẫn là đám con trai, đứa nào đứa nấy xách đồ tùm lùm, mất hết phong độ. Còn nó, không quan tâm đến tụi kia, cứ đẩy xe đi hết gian hàng này đến gian hàng khác, đôi mắt đờm buồn, không nở một nụ cười nào cả, nhìn rất cô đơn. Bỗng...

" Rầm ". Trước mặt nó là một đứa con trai đang lùm lại những món đồ vừa rơi, nó chạy lại lùm phụ rồi đưa lại cho người ta:

- Tôi xin lỗi, anh có sao không??? - nó hỏi, mặt vẫn lạnh

- Ủa , yuh hả??? - Anh ta ngược lên thì nhận ra nó

- Ủa, oppa cũng đi mua đồ chuẩn bị cho ngày mai hả??? - nó

- Ủ, đi chung nha. - hấn đề nghị

- dạ. - nó

Từ khi gặp hấn không khí nhộn nhịp hơn hẳn, nó không thể hiện ra bên ngoài thôi chứ đang rất vui. Nó đi qua từng gian hàng thấy cái nào cũng bỏ vô:

- Em là heo hả??? - hấn trêu nó

- Heo cái đầu ăn. - nó nói

Đi một hồi, nó bỗng lên tiếng:

- Anh không mua đồ hả???
- Ờ thì, mua liền mà. - hấn chạy một vòng lòi một đồng đồ về bỏ lên xe nó
- Mua gì nhiều thế???
- nó hoảng
- Sao nhiều bằng em - hấn cười
- À, oppa nè, mấy bữa em đi xuống cầu thang , mấy chị bán tán về em, còn nói tên em nữa. - nó chia sẻ
- Há??? Bàn xong rồi tán hả??? - hấn trêu nó
- Anh giải thích từ hay ghê đó, hi hi. - nụ cười đầu tiên xuất hiện trong ngày
- Anh mà - hấn cười
- Mà nè, qua bên khu mua sắm đi, em muốn mua vài bộ đồ. - nó vừa nói vừa đẩy xe đi
- Ok - hấn đi theo nó

Nó lựa vài bộ váy, hấn cũng bắt chước lựa theo, chứ có biết làm gì đâu, bỗng hấn giờ cái váy lên:

- Em thay bộ này thử xem!!!
- Cái này mua cho em gái của anh hả??? - nó nhìn bộ váy dành cho trẻ con
- Thì em cũng là em gái anh mà. - hấn
- Đồ hăm - nó nằng

Hấn lại lựa thêm, kì này là một bộ váy cho người lớn thiệt , hấn cầm lên chạy lại chỗ nó:

- Em thử bộ này đi.

Nó nhìn từ trên xuống dưới, hấn cũng có mắt thẩm mĩ đó chứ, nó nghe lời hấn vào thay, vài phút sau, nó bước ra, nhìn nó như công chúa ấy, bộ váy dài qua gối, màu trắng, xòe nhìn như công chúa ấy, mọi người đều ngỡ ngàng, thì ra nó cũng có lúc nữ tính như vậy. Nó bước lại gần hấn:

- Anh thấy được không???
- Ok lun á, thanh toán bộ này nha. - hấn - em thay ra đi

Nó đi thay đồ, nó lựa thêm vài bộ nữa rồi đi ngang gian hàng nam, nó đi vào, hấn thấy lạ hỏi:

- Em là con trai hay con gái vậy??? - hấn
- Con gái. - nó trả lời lạnh
- Vậy mua cho bạn trai hả??? - hấn

Nó vẫn không quan tâm đến lời hấn nói, để ý đến cái áo sơ mi màu xanh dương đậm, nhìn đẹp thật đấy, không biết hấn mặc sẽ như thế nào. Nó đứng tưởng tượng, hấn thấy nó đứng nhìn cái áo đó chăm chú mà không nói gì thì lên tiếng:

- Yuh à!!! - hấn hét
- Trời ơi, cái gì vậy, động đất hả??? - nó giật mình
- Làm gì nhìn cái áo dừ vậy??? - hấn
- Oppa, anh thay thử cái áo này đi- nó cầm cái áo xuống
- Ok, bộ bạn trai em cùng size với anh hả??? - hấn
- Bạn trai con khi á, tui đang FA nè anh ơi!!! - nó
- Rồi rồi, tui đi thử đồ đây cô nương, đợi xú. - hấn
- mà khoan, lấy thêm cái này đi. - nó cầm cái quần jean đưa cho hấn

Hấn cầm lấy rồi vô thử, sau khi bước ra, bao nhiêu ánh mắt đều đổ dồn về hấn, hấn đẹp thật đấy, nó thích những đứa con trai mặc áo sơ mi màu đó.

- Sao ai cũng nhìn anh vậy, mặt anh dính gì à??? Thấy anh được không??? - hấn thấy tình hình này không được nên lên tiếng
- Rồi rồi, duyệt, lấy bộ này. - nó trả lời rồi kêu hấn vô thay đồ

Sau khi hấn và nó mua xong đồ chuẩn bị đi thì nó quyết định đến nơi bán đồ trang sức, những món trang sức lấp lánh với giá đắt đỏ, nó thích sợi dây chuyền đá crystal lấp lánh rất đẹp, nó cứ nhìn mãi, nhưng nó á, làm gì mà có tiền để mua, nhà nó nghèo từ ngày hôm đó mà, hấn thấy nó như thế thì khều nó :

- Em thích sợi dây đó hả???

- Đâu có đâu, mình đi thôi. - nó quay đi

Hắn cũng biết là nó thích sợi dây đó mà không nói, khi nó vừa quay đi thì hắn lên mua cho nó, cất trong hộp kỹ càng, đợi đến thời điểm thích hợp sẽ đưa. Hắn đi về với nó:

- Em đói chưa???

- Đói rồi. - nó

- Vậy đi ăn nha- hắn

- Sao cũng được - nó lạnh lùng

Hắn cùng nó đi bộ đến một quán kem tự chọn, vừa bước vào nó đã gặp lớp nó đang làm loạn tại quán kem. Nó và hắn bước tới bàn của lớp nó:

- Đúng là lớp trưởng của lớp quậy có khác nha!!! - thấy Đạt đang hùa theo tụi bạn nó, nó trêu ngay

- Ủa mà sao hai người đi chung ă?? - Châu

- Gặp ở ngoài cửa rồi đi vô - nó nói dối không chớp mắt

- Vậy thôi anh Sơn vào chung bàn với tụi em đi. - Quốc nói

- Thôi để anh ngồi riêng cũng được. - hắn

- Thôi anh vô với tụi em nha.- nó đề nghị

- Em đã nói vậy thì anh đồng ý. - hắn

Có thêm nó thì quán kem này càng loạn hơn, nó lại chọn kem Vani, hắn thì kem trà xanh. Nó cũng không hiểu tại sao nó lại thích kem Vani nữa, nó chỉ nhớ là đây là món yêu thích của 1 người nên nó thích, chỉ vậy thôi, từ khi nó mất trí nhớ lúc nó 5 tuổi thì món đầu tiên sau khi tỉnh dậy mà nó chọn là kem Vani. Sau khi quậy tanh bành quán kem thì tụi nó về chuẩn bị thêm cho ngày mai.

Tại nhà nó, 19h30p

Nó đang nói chuyện điện thoại với nhỏ

- Yuh, mai cậu đi chơi vs Linh nha, tớ vừa nhận được rằng ngày mai tớ phải đi du học Pháp, chắc cũng lâu lắm mới về. - nhỏ

- Ừ, vậy thôi vậy, mai mấy giờ cậu đi?? - nó

- 10 giờ sáng - nhỏ

- Vậy không tiễn được rồi, bye nha, qua đó mạnh khỏe, về nhớ mua quà cho chế nha, mà đi với Cường hả?? - nó

- ừ, đi với Cường, thôi bye, ngủ ngon. - nhỏ

Nói rồi nó cúp máy, vậy là từ giờ không có nhỏ rồi, nó chìm vào giấc ngủ.

-----hết chương 21-----

Tác giả quên nói, do một tai nạn khá lớn mà nó bị mất trí nhớ lúc 5 tuổi, rồi mới có cuộc li dị của ba mẹ nó, mà tại sao có vụ tai nạn thì mời mọi người hãy đón xem tiếp thì sẽ biết nha.

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Đừng Bỏ Em Mãi!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Chuyến Hành Trình Đến Vũng Tàu. (Phần 1)

5h sáng ...Tại nhà nó...

Chuông đồng hồ reo mà nó vẫn chưa chịu dậy, mẹ nó thấy vậy thì kêu nó dậy:

- Cho con ngủ thêm 5p đi mà, giờ nì còn sớm mà!!!

Mẹ nó bó tay với nó luôn, bà đi xuống nhà.

5h30 sáng

- Con chào cô ạ!!! - Duy Quang nói

- Quang hà con??? Yuh nó còn ngủ trên phòng đó, cô kêu nó không chịu dậy, con kêu nó giúp cô nha!!! - mẹ nó nói

- Dạ. - Quang cười nham hiểm

Quang mở cửa phòng nó, nhẹ nhàng đi đến nhà vệ sinh, lấy một cái xô đựng đầy nước. " Ầm", người nó ước sùng, cả cái giường cũng ướt theo:

- Aaaaaaaa, sóng thần, cứu - nó hét

- Sóng thần cái đầu cô đấy, dậy mauuuuuuu!!!! - Quang hét

- Chiêu mới của ông à, được rồi, dậy thì dậy. - nó

Quang ngồi xuống giường nó:

- Tên kia, đi ra cho bản cô nương thay đồ chứ, đồ biến thái, ngồi đây làm gì??? - nó la làng

- Ồ ha, quên... cứ tưởng cậu là bà là con trai. - Quang cười, rồi chuồn mất

- Tên đáng ghét nhà cậu... - nó

Nó thay cái váy hôm qua hẳn chọn cho nó, rồi nó xõa tóc cài thêm cái nơ màu hồng dễ thương, nó bước xuống nhà.

- Con gái gì đầu á, lên phòng lại cho tui mau. - Quang

- Ông là ông nội tui chác, sao bắt tui lên phòng. - nó cãi

- Đã vậy thì bà lên đem cây son xuống đây. - Quang nói

- Há??? Đem xuống cho ông son môi á??? Chơi với ông lâu rồi mới biết ông bị gay, trời ơi dễ sợ quá. - nó ngớ ngàng

- Gay con khi á!!!! Cứ đem xuống đi. - Quang bình tĩnh nói

Nó đem cây son xuống, Quang bắt nó ngồi xuống rồi tô son cho nó. Nó chạy vào lấy cái gương soi.

- Trời ơi, tô gì đậm vậy ông kia. - nó la

- Cẩm bà bôi - Quang nói vọng vô

Nó mặc kệ lời nói, lấy khăn giấy lau chút xú, giờ thì nhìn đỡ hơn rồi. Nó lên lầu lấy vali xuống rồi chuồn lẹ.

Tại trường...

Mọi người đều đổ dồn ánh mắt và lời bàn tán về phía nó:

- Nhỏ nhà nghèo đó cũng xinh chứ nh???

- Định đi cua gái hay sao mà ăn mặc đẹp thế???

Và còn nhiều lời khác nữa, nó vẫn cứ mặc kệ, chuyện nó bị bàn tán cũng như com bữa. Tiếng loa của thầy giám thị làm mọi người không tập trung về nó nữa:

- Các em, như các em đã biết hôm nay chúng ta sẽ được đi chơi 10 ngày, thầy chúc các em vui vẻ trong chuyến hành trình, mọi người có thể tự do chọn chỗ ngồi trên xe!!!!

Sau câu nói đó, trường nó nhộn nhịp thì càng nhộn nhịp hơn. Nó vẫn còn buồn ngủ nên vẫn đứng đó chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra thì lớp nó đã yên vị trên xe, còn nó, hấn và Quang. Quang vừa bước lên xe thì đã bị Đạt kéo lại ngồi chung, còn to nhỏ gì nữa thấy nghi ngờ lắm. Nó và hấn vừa bước lên xe thì ngớ ngàng cứ đứng nhìn mọi người, thì ra tụi nó đã lên kế hoạch cho hấn và nó ngồi chung, nhìn đứa nào cũng có đôi có cặp, hấn lên tiếng:

- Đã vậy thì chúng ta ngồi chung vậy. - nói rồi hấn đẩy nó về chỗ

Nó vừa ngồi xuống là lấy đồ ăn ra ăn, cộng thêm cái headphone to màu hồng, nhìn dễ thương lắm.

- Em là heo hả?? Ăn hoài thế??? - hấn

- Mới sáng sớm nha, đừng có chọc, em cần đó, tại cái tên kia, sáng qua nhà em rồi lời em đi có cho ăn gì đâu. - nó vừa nói vừa chỉ Quang

Nó ăn no, nghe nhạc xong rồi ngủ luôn, cứ ngồi gật gù trên ghế, hấn thấy vậy thì lấy tay kéo nó lại dựa vào vai, thấy miệng nó còn dính vãi vụn thức ăn hấn lấy khăn lau, rồi hấn cũng ngủ lúc nào không hay.

Trong lúc hấn và nó ngủ thì...

- Chụp chụp hình lại nhanh lên đề 2 người đó dậy bây giờ... - Đạt

- Đứng rồi, post facebook là nhiều like lắm đó. - Cô nói
- Chụp nhiều kiểu lên, đứng rồi, bên đó bên đó đó... - anh Khôi tham gia vào
- Chụp như thế này mới sắc nét nè... - Châu
- Máy bức hình này đẹp quá à, hai người này sắp có si-can-đồ rồi. - Phụng nói

Nguyên cái xe đang náo loạn cả lên mà hấn và nó vẫn ngủ ngon lành, bỗng, nó thấy có cái gì nặng nề đè lên đầu mình thì tỉnh giấc, hấn cũng tỉnh theo luôn:

- Aaaaa, anh làm gì vậy hả??? Muốn chết không???- nó hét
- Do em ngủ dựa vào vai anh thôi chứ bộ. - hấn cãi
- Còn mấy người làm gì đây??? - nó liếc
- Có làm gì đâu, tui tui đang chơi T or D mà...- Đạt
- Đứng rồi đó, tui đang chơi game với Châu mà - Thư nói
- Ồ, có làm gì đâu. - đồng thanh (trừ nó và hấn)

Nó thấy tụi nó làm lố nên im luôn. Trên đường đến đó, nguyên cái xe muốn phát nổ luôn vì tụi nó, quậy xong tụi nó cũng mệt nên đứa nào cũng ngủ say như chết, thế là xe đã có thời gian yên tĩnh một chút.

----- Vài tiếng sau-----

Nó là người thức dậy đầu tiên :

- Oa , ngủ đã thật chứ...
- Aaaa, mọi người ơi, sắp đến rồi - nó hét

Mọi người tỉnh dậy bởi giọng nói của nó:

- Trời ơi, gần tới chứ chưa tới mà, để tớ ngủ... - Đạt nói
- Đứng rồi, khi nào tới hãy hét... - Châu

Nó đành im ru luôn, bỗng nó quay qua hấn, hấn ngủ đẹp thật đấy, nhìn hấn đúng chuẩn một soái ca, càng nhìn càng mê chứ:

- Hey, ngắm anh đủ chưa??? - hấn
- Ồ, có ngắm đâu... - Nó quay đi
- Còn chối hả??? - hấn cười
- Định kêu anh dậy ngắm núi với yuh mà thôi, không cần dậy nữa đâu, ngủ tiếp đi. - nó
- Lỡ dậy rồi, thức luôn vậy - hấn

Nó lấy mấy gói bánh ra ăn tiếp :

- Nè nè, ăn phải chia sẻ chứ, em ăn một mình đau bụng á... - hấn
- Vậy anh ăn hết luôn đi. - nó vừa nó vừa ném gói bánh qua cho hấn
- Ăn chung đi. - hấn đề nghị
- Cũng được. - nó trả lời

----- Thêm vài tiếng nữa-----

- woa, đến rồi nè - nó la
- Dậy đi mấy chế... - hấn la
- Dậy rồi - đồng thanh

Bước xuống xe, thế là đã đến biển, thầy giám thị lại một lần nữa xuất hiện , khuôn mặt nham hiểm với câu nói làm tụi nó hoảng loạn lên hết:

hết chương

Chương 23: Chuyến Hành Trình Đến Vũng Tàu. (Phần 2)

Bước xuống xe, thế là đã đến biển, thầy giám thị lại một lần nữa xuất hiện, khuôn mặt nham hiểm với câu nói làm tụi nó hoảng loạn lên hết: - Phòng ở khách sạn đã được chuẩn bị xong hết rồi, 1 phòng 2 người, nhưng thầy bảo cho tụi em một tin là

Thầy cô tình kéo dài câu nói cho cả trường hồi hộp:

- Là trên xe, hai người ngồi kế nhau sẽ chung một phòng.

- HẢ.... - một âm thanh hỗn độn vang lên

- Thầy giống với tụi em hả??? - đồng thanh cả trường

- Thầy không giống đâu, giờ thì về phòng đi, trong 3 ngày ở đây các em sẽ được thỏa thích vui chơi nhưng đến tối thứ 3 chúng ta sẽ tập trung trên bờ biển để tổ chức chơi game!!!

- Trời ơi. - đồng thanh

- Không lẽ anh/em ở chung phòng với nhau hả??? - hấn với nó đồng thanh tập 1

- Anh/ em sẽ ngủ trên giường cho, anh/ em ngủ ở sofa đi!!! - đồng thanh tập 2

- Một quá lên phòng tính tiếp!!! - đồng thanh tập 3

- Em đuổi quá anh xách hành lí giùm em nha- nó nói với đôi mắt long lanh

- Không, em tự lòi lên đi. - hấn nói

- Đi mà oppa, lòi lên giùm em nha, nha, nha.... - nó nói

- Được rồi, đi bấm thang máy đi - hấn ra lệnh cho nó

- Yes sir !!! nó cười

Nó chạy đi bấm thang máy, còn hấn phải vác thêm cái va-li to của nó. Hấn lên nhận phòng rồi ra chỗ thang máy:

- Phòng 22 ở tầng 28. - hấn vừa nói vừa thờ và đưa chìa khóa cho nó

- Cao zậy??? - nó nhận chìa khóa

- Ai biết đâu. - hấn trả lời

- Vậy nói cho nghe một tin sốc nè!!! - nó cười nham hiểm

- Rồi nói đi. - hấn vẫn bình thản

- Thang máy hư rồi, nãy giờ đứng đợi người ta đi qua thấy vậy mới nói cho em nghe, anh ráng đi bộ nha. - nó nói

- - hấn nãy giờ không để ý đến thang máy, sau khi nghe nó nói thì đứng nhìn nó như người mất hồn

- Em đi nha. - nói rồi nó chạy lẹ, để không hỏi hấn lên con nữa thì khổ

Hấn đơ người ra, nhờ đó mới gì thế, nhờ mới nói là thang máy hư ư??? Vậy là mình phải leo thang bộ lên 28 tầng sao chứ:

- Phan Hoàng Yến Phương, em đứng lại cho anh nhanh lên. - hấn hét rồi chạy theo nó nhưng không kịp vì hấn còn phải đem theo đồng hành lí nữa

Hấn quyết định đi từ từ, xiu xừ nó sau. Trong khi đó, nó đã lên đến nơi trong vòng 15p, nó lấy chìa khóa mở cửa vào:

- Woa , phòng đẹp thiệt á, ngắm được ra biển luôn á, đẹp quá a, mát nữa, phòng này tiện ghê lun - nó vừa nó vừa lục lọi xem xét mọi thứ trong phòng

- Oa, giường êm quá. - nó nhảy lên giường

Nó nằm xiu rồi mệt nên ngủ thiếp đi mất, trong khi đó, hấn đang ở tầng 20...

- Ủa Son, sao con đi thang bộ, không biết mệt hả??? Có thang máy sao không đi??? - thầy giám thị hỏi hấn

- Ủa, thang máy hư mà thầy. - hấn trả lời

- Hư đâu mà hư, còn chạy mà. - thầy vừa nói vừa chứng minh

- Dạ vậy con chào thầy. - hấn tức xì khói

Hắn vừa đi thang máy vừa lẩm bẩm, trong vòng 3p hắn đã lên đến nơi, hắn vừa mở cửa ra đã thấy nó cuộn chần nằm trên giường ngủ ngon lành:

- Em dậy ngay cho anh - hắn hét

- Há??? - nó giật mình, mặt ngơ ngơ chẳng hiểu chuyện gì đang xảy ra

- Em nhảy há??? Thang máy đâu có hư đâu... - hắn

- Tại vì... em muốn anh tập thể dục cho khỏe, hi hi. - nó trung bộ mặt ngây thơ vô (số) tội

- Em chết chắc với anh rồi. - hắn lao vào cù lét nó

- Hahaha....tha cho....hahaha... em đi.... lần sau em....hong hong...đám nữa....đâu...haha...đừng lại....đi...haha....oppa...haha - nó cười sặc sụa

- Em chưa chưa... - hắn cười

- Chưa.....haha....rồi.... - nó vẫn cười

Hắn buông nó ra, nó vừa tỉnh ngủ vừa vui, nó cảm cái gối đánh hắn, hắn cũng không vừa, lấy gối đánh lại nó, hai đứa giỡn một hồi cũng mệt nên hai đứa ngồi thờ.

- Oppa, đi ăn trưa rồi đi chơi thôi. - nó rù

- Ừ.

hết chương 23

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Đừng Bỏ Em Mãi!!!!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Chuyến Hành Trình Đến Vũng Tàu. (Phần Cuối)

Nó với hắn xuống rù cô, anh Khôi và anh Ken , vài người lớp nó nữa đi ăn trưa. Cả đám dừng trước một quán ăn bình dân, khác hẳn với phong cách sang chảnh thường ngày, nó kêu một nồi lẩu thái cho mọi người cùng ăn.20p sau...

- Sao chưa ra nữa vậy??? đói quá đi!!! - Châu thờ dài

- Đói quá à... - Đạt la

- Để tớ vô hỏi xem coi có lẩu chưa. - nó ra ý kiến

- OK - đồng thanh

Nó chưa kịp đứng lên thì...

- Lẩu ra rồi đây. - cô bán hàng nói với tụi nó rồi đặt món lẩu xuống

- Nhìn ngon ghê!!! - nó đưa đôi mắt sáng rờ nhìn món ăn

- Itadakimasu (Từ này có thể dịch là “Ôn trời phù hộ” Người ta nói ở Nhật Bản trước bữa ăn. Nó như là 1 lời cảm ơn đến tất cả những người đã đóng vai trò trong việc trồng trọt, chăn nuôi và chuẩn bị thức ăn. Nhật Bản có nền văn hóa Phật giáo. Itadakimasu cũng được coi là bày tỏ lòng biết ơn đối với các loài động vật, thực vật đã cho cuộc sống của họ các bữa ăn) - đồng thanh

- Ăn xong mình đi đâu đây??? - hắn

- Đi tắm biển đi. Hôm nay trời mát không có nắng nè. - nó

- ĐỒNG Ý - cả đám hét to khiến ai cũng nhìn

Sau khi ăn no nê, cả đám kéo nhau ra biển. Sau khi con trai thay đồ xong rồi thì xuống dưới biển đứng đợi tụi con gái:

- Trời ơi, thay đồ gì mà lâu quá zậy nè??? - Khôi nói, mặt yếu xìu

- Trời ơi, không biết làm gì trong đó nữa. - Ken nói

- Trời ơi, trời nắng gần chết bắt đứng đây đợi. - Đạt

- Hù , đợi lâu chưa? - Na nhảy ra làm đám con trai hết hồn

- Đợi dài cổ rồi nè mấy cô nương. - đồng thanh (ngoại trừ đám con gái)

- Đâu có đâu, thấy cổ mấy anh vẫn như thường mà, có dài ra đâu? - Châu ngây thơ hỏi (tác giả: chắc ngây thơ)

- Thôi thôi, mình đi tắm biển đi. - Oppa nó thấy vậy liền nói, chứ không lại có chiến tranh xảy ra

- Ok lun - Na nói

- Ủa mà Yuh nhà ta đâu rồi? - Oppa

- Yuh nhà anh hồi nào vậy? - Châu nói

- Ohhhhhhhhhhh, Yuh nhà Son luôn!!!! - đồng thanh (trừ nó và hấn)

- Đâu phải, ý anh là Yuh của trường mình - Oppa nó chối

- Nó bên kia kìa anh ơi - Na nói rồi chỉ chỗ mỏm đá nơi nó đang ngồi chụp hình biển

- YUH, EM CÓ ĐỊNH TẮM BIỂN HAY KHÔNG VẬY? - Anh Khôi hét

- DẠ, EM QUA LIỀN. - nó nói rồi chạy lại chỗ bọn họ đang đứng

- Rồi nhanh lên. - Đạt nói

- Chờ tụi em xú - Na nói

Nói rồi đám con trai quay ra nhìn biển, đám con gái thì từ từ cởi bỏ bộ trang phục ngoài là áo sơ mi trắng và quần short (đừng nghĩ bậy), nó mặc một bộ bikini màu xanh biển làm tôn lên nước da trắng mịn màng của nó, Na thì mặc một bộ bikini màu hồng với làn da trắng sáng tự nhiên. Bỗng...

- Ê ê mấy người làm gì vậy? - Ken quay sang tụi nó thấy vậy liền hỏi

- Cởi đồ chứ làm gì trời? Không lẽ mặc đồ này tắm à? - Na nói

- Nhìn kia Son - Anh Khôi thấy vậy cũng quay lại với nụ cười đều rồi kêu Oppa nó - hôm nay được rửa mắt nha

- Rửa mắt gì chứ? Hại mắt thì có. - Oppa nó trả lời

Cuối cùng Châu cũng xong, nhỏ mặc một bộ bikini màu tím làm lộ làn da bánh mật khỏe mạnh. Cả đám lao một cái xuống biển, nước bắn tung toé cả lên, không khí vui vẻ như vậy duy nhất chỉ có một người là không chơi, ngồi ở mỏm đá trùm kín mít , áo đen, kính đen, cái gì cũng màu đen.

- Mày làm gì ở đây mà không xuống chơi ? Làm cái gì đi biển mà trùm kín mít vậy? - Ken chạy lên lấy đồ thấy rồi nói

- Tao ngấm nắng - Oppa nó nói nhưng đôi mắt lại nhìn về phía đám tụi nó đang chơi dưới biển

- Nắng ở đây mà nhìn đâu vậy? - Ken nói rồi nhìn hướng ngược lại với hướng Oppa nó đang nhìn

- À ờ. - Thấy mình bị hổ nên Oppa nó áp ứng

- A, ngấm mấy em mặc bikini đúng không? Mày ghê thật - Ken nói rồi cười đều

- Tao đánh mày bây giờ á! - Hấn hăm dọa

- Thôi xuống dưới chơi. - Ken rù

Nói rồi hai người chạy xuống biển.

- Tụi mày đây rồi! Giúp tao ném yuh xuống biển - Anh Khôi nói trong trạng thái giữ tay nó

- Aaaaaaa, cứu tớ !!! - nó hét

- Hai em mà lại đây là chết với anh đấy - anh Khôi hăm dọa Na với Châu

- Tớ xin lỗi nha, cậu tự xử đi - Na nói

Oppa nó chạy lại phụ Khôi ném nó xuống biển. Bỗng Duy Quang đi ngang qua thấy vậy thì chạy lại :

- Dừng lại. - Quang hét

- Em là cái gì của Yuh ? - Hấn liếc Quang

- Tớ xuất hiện ở Trái Đất này với sứ mệnh bảo vệ Yuh !!! - Quang nói một câu rất tỉnh

- KHÙNG - đồng thanh trừ Quang

- Mà thôi, chắc không cần đâu, cho chơi với. - Quang nói

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA, đồ phản bạn - nó hét

Vậy là 3 thằng con trai ẵm 1 đứa con gái xuống biển. Mọi người vẫn tiếp tục chơi, 15p sau....

Nó mệt quá nên lên bờ nghỉ trước. Trong lúc đó, có một số người đang ném ánh mắt ghen tị và căm hận về phía nó (tác giả: sắp có chuyện hay xảy ra rồi.)

Vậy là 2 ngày của tụi nó trôi qua rất nhanh chóng, chỉ vồn vẹn là ăn, chơi, ngủ,... Trong buổi tối ngày thứ 3...

- Này này, tối nay cậu mặc gì ra biển chơi vậy? - Châu hỏi nó

- Quần short với áo thun. Còn cậu? - Nó

- Tớ cũng vậy - Nói rồi Châu cười một cái

- Tớ nghĩ tớ cũng mặc như mấy cậu. - Na nói

9h tối...

- Đủ chưa mọi người? Điêm danh đi để còn tập trung ra biển nữa. - Quang nói

- Hình như còn thiếu Yuh với anh Sơn này!!! - Châu nói

- Hai người này làm gì không biết. - Đạt nói

- Ahiih, tụi mình đến trễ, xin lỗi nghennnnnnn - nó nói từ xa rồi chạy lại

- Đi thôi ! - hấn nói

Tối hôm đó chỉ vồn vẹn là những trò chơi và đồ ăn, mọi thứ trôi qua thật yên bình.

11h tối...

- Mọi người chuẩn bị lên xe nào, Đà Lạt thẳng tiến!!!!

Bạn đang đọc truyện *Oppa, Đừng Bỏ Em Mãi!!!!!!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.